

William Branham
MLUVENÉ SLOVO JE ORIGINÁLNÍ SEMENO
II. díl

kázáno 18. března 1962 v Jeffersonville, Indiana, U.S.A.

Cítíte se nyní všichni dobře? Začneme, abychom do pŕlnoci skončili. Jsme velice rádi, že nám Pán pomohl a nás požehnal.

Dřívě, než začneme, se krátce pomodlíme a obrátíme k Tomu, o Nĕmž mluvíme.

Milostivý nebeský Otče, Ty jsi slyšel svědectví tohoto bohabožného posvěceného starého muže. Během té celé doby on a jeho žena společně pracovali; a jak se ona na Tebe obrátila a prosila Tě o to, abys z jejího muže učinil kazatele! Zde on nyní je. Potom ležel v umírání a nejlepší lékaři země řekli: „Pro něho není naděje. Již jen několik hodin bude živ. Je s ním konec; jeho tělo je rozežráno rakovinou,” a že již nebude moci chodit, protože ta infekce mu uškodila v jeho kloubech. Zde je on, po letech, a stále ještě může chodit! Otče, my jsme tak vděční. Toto dokazuje, že Slovo, jestliže je zasazeno a zavlaženo, přináší ovoce.

Otče, my prosíme o to, abys nám dnes odpoledne pomohl, abychom Tvé Slovo správným způsobem vykládali. Je to Tvé Slovo, a chtěli bychom je vyložit tak, jak ono je. Zavlaž je Ty pak, ó Pane, Svým Duchem. Zatím co sami sebe společně s poselstvím předáváme Tobě, prosíme ve jménu Ježíše, abys nás použil. Amen.

Chceme si pospíšit. Moje žena mi řekla, jak namáhavé to dnes ráno bylo pro lidi, jak jich bolely nohy. Ženy a mnozí muži v mém věku museli stát. Vážím si vaší věrnosti. Nyní se opět obrátíme přímo k poselství a budeme pokračovat. Ovšem, že bych nechtěl příliš spěchat. Přesto to chci tak plynule probírat, abych dnes odpoledne s tím mohl přijít ke konci, bude-li to nějak možné. Jakmile skončíme, odcestuji do Tiftonu, Georgia. Tam nebudu mít shromáždění, nýbrž jen jedno, a to v auditoriu vysoké školy. Zítřa večer tam budu kázat v bohoslužbě. Vezmu jen jeden obyčejný text, něco, o čem jsem již mluvil. Jde jen o to, abych tam ty lidi navštívil. Nemají tam žádná pravidelná shromáždění.

Dnes ráno jsme mluvili o textu, který stojí v 1. Mojžíšově 1, hlavně ve verši 11: **MLUVENÉ SLOVO JE TO PŮVODNÍ SEMENO**. Moje předsevzetí dnes ráno bylo, i nyní je, abych lidem vysvětlil, proč jsem tak jednal – proč jsem konal věci, které jsem učinil. Jsem si vědom, že tato kázání budou natáčena a rozesílána. Jestliže Ježíš prodlí, budou je pokud možno ještě mnozí lidé slyšet, až jednou už víc nebudu. Rád bych zdůraznil, že v Slovo Boží věřím a jsem přesvědčen, že ono je Pravda.

My jsme přestali u toho, co se stalo se službou v nedávné době. Ještě před několika lety rozdmýchali evangelisté oheň v zemi, avšak nyní se zdá, jako by všichni byli ustali. Nemíním tím, že by již více nevytáhli. Jsou stále ještě na cestách, avšak zdá se, že to již víc nepřináší výsledky. Již nemají úspěch. Co se stalo? Semeno je již na poli. Myslete na to. Nezapomeňte to.

Prosili mě o to, abych opakoval to hebrejské slovo z Joele 2:23, kde je řeč o raném a pozdním dešti. Hebrejské slovo pro raný déšť je moureh, a moureh znamená „poučení“. Jinými slovy: spadne déšť poučení (poučující déšť) a déšť žně (žňový déšť). Déšť poučení jsme již měli; nyní jsme připraveni pro žňový déšť. Vy víte, že ten první déšť spadne, když je semeno seto. Tím začíná setba růsti. Krátce předtím, než je zralá, k času žně, spadne ten druhý. Nazývá se „žňový déšť“. My víme, že zvláště na jaře přší a v červnu, čímž dozrává žeň.

Zjistili jsme, že déšť symbolizuje Ducha. Přestali jsme s tím, že jsem vyjádřil své myšlenky o tom, jak všechno skončí. Věřím, že první déšť spadl. Důvod, proč se rozhostilo vůkol nás takové ticho, spočívá v tom, že semeno je nyní vloženo do půdy. Sotva najdeme místo, kde ještě nebylo seto. Dělo se to přes rádio, televizi, zvukovými pásky, bezprostředním oslovením, atd. Celá země byla poseta. Semeno bylo zaseto. Vy nemůžete sklízet nic jiného, než to, co jste jako semeno zaseti. Chápete to nyní? Bude to to semeno, které bylo zaseto. Duch spadne, avšak jako ovoce přinese ON to, na jaké semeno spadne.

Předpovídám, že ty obě denominační skupiny, ta letniční a ty evangelikální skupiny budou spolupracovat jako v jedné denominaci. Ony se sjednotí a přistoupí k Světové radě církví. Ony k ní přece již náleží. Skrze ně bude vykonáván nátlak, resp. bojkot, skrze nějž bude všechno znemožněno, co nepatří k tomuto sjednocení církví. Bible říká, že bojkot dokonce půjde tak daleko, že lidé nebudou moci ani kupovat ani prodávat, ledaže by měli znamení šelmy, jež je romanismus a obraz šelmy, což je protestantismus. Té druhé šelmě byla dána autorita, aby obrazu šelmy propůjčila život, takže mohl mluvit, a stalo se. To je to spojení církví.

Zde je mnoho mladých lidí. Já to nevím, avšak Ježíš by mohl přijít dnes odpoledne; ON by mohl přijít také až příští rok. Já to nevím, kdy opět přijde. Avšak myslete na to; jestliže já den Jeho příchodu již nedožiji – přesto, že v to doufám, a také věřím –, avšak, kdybych se toho již neměl dožít: nikdy nedopusťte, aby se toto Slovo vzdálilo z vašich uší a vašeho srdce. Zapamatujte si to; mluvím ve jménu Pána. Věřím z celého srdce, že k tomu dojde. Nastane sjednocení a potom bojkot. Taková místa jako toto budou pak uzavřena, a vy nebudete smět víc mluvit, jediné, že byste měli povolení nebo svolení od sjednocení církví, abyste konali bohoslužby.

To je již nyní v těch denominacích znát. To ukazuje, jak daleko to už je. Ano! Museli byste to mít. Tam to dojde. To je moje předpověď jako služebníka Kristova na základě porozumění, které o Slovu mám, a inspirace. Tam to dojde. Všechna znamení poukazují na ten konec. Již jsem přece o tom právě mluvil.

Dokonce ty bláhové panny začaly volat po oleji. Myslete na to, ony byly panny. Je-li psáno o nějaké panně, je to symbol na církev. Dnes odpoledne se k tomu vrátíme, až budeme mluvit o Zjevení 17. Je-li řečeno „panna“, pak se to vztahuje na nějakou církev, neboť církev je představena jako panna. Pavel řekl: „*Zasnoubil jsem vás Kristu, abych vás Jemu přivedl jako čistou pannu.*“ (2. Korintským 11:2.) Smilnice ve Zjevení 17 byla církev. Jan byl udiven nad její krásou a nad tím, co ona byla. Ona byla krásná, ale v ní se nacházela krev jednoho každého svatého Ježíše Krista. Oni v ní byli zavražděni.

Myslím, že podle dějin mučedníků to bylo 68 miliónů lidí, kteří od času Augustýna z Hippo našli skrze katolickou církev smrt. 68 miliónů protestantů podle záznamů mučednických dějin bylo zabito katolickou církví proto, že nesouhlasili s jejím učením. Žádný div, že Bible říká: „*Krev jednoho každého mučedníka byla v ní nalezena.*“

Neřekl Ježíš, že přijde doba, kdy vás budou zabíjet, protože budou věřit, že tím Bohu slouží? Oni jsou přitom upřímní. Nejsou to pokrytci. Oni tomu věří. Tak je tomu učili. Je-li Slovo zaseto, musí vydat úrodu. Jistě musí. Myslete na to, my se zabýváme stále ještě Semenem. To je naše téma: Semeno. Mluvené Slovo Boží je Semeno. Musí opět přijít k tomuto Slovu a Slovo přinese to, co říká.

Z toho důvodu věřím v božské uzdravování. Z tohoto důvodu věřím ve vidění. Z tohoto důvodu věřím v anděly; a proto věřím toto poselství; protože přichází ze Slova Božího. Ničemu, co je mimo Slovo Boží, nevěřím. Mohlo by to tak být, avšak já zůstávám u toho, co Bůh řekl, potom jsem si jist, že stojím správně. Bůh může činit, co ON chce; ON je Bůh. Pokud se držím Jeho Slova, vím, že je to správné. Tomu věřím já.

Bláhová panna je žena. Ona je symbolem na nějakou církev, která je ale bláhová. Ona se opozdila. Přesto je označována jako nevěsta. Vzpomeňte si: Dokonalost je vyjádřena vždy těmi „TŘEMI“. TŘI je číslo dokonalosti. Bůh se zjevuje v trojnásobném způsobu: jako Otec, Syn a Duch svatý. Bůh, Otec, ten živý Bůh, se zjevoval skrze Ohnivý sloup. ON se pokusil Izraelce táhnout k Sobě. Avšak oni nepřišli. Bůh, Otec, žil v Synu, což je druhá forma zjevení Božího. Syn je tentýž Bůh, vyjádřený obraz Boží, Semeno Boží, které se zjevilo. ON se pokusil táhnout lidi k Sobě – oni HO ale ukřížovali! Duch svatý je tentýž Bůh, který na počátku byl v Synu Božím a který nyní v posledních dnech žije v církvi v další formě zjevení Božího, a ON se pokouší přinášet lidem Slovo, to

mluvené Slovo, jak se to i těmi oběma ostatními formami zjevení stalo, avšak oni je odmítají. Je to to stejné. Jsou to ty tři formy zjevení a projevení toho jednoho jednajícího Boha. Je to ten jednající Bůh, který působí ve Svém lidu. Je to Bůh v lidech.

Jak dá Pán, budu o tom zítra večer mluvit: Bůh ve Svém universu; Bůh ve Svém Synu; Bůh ve Svém lidu. Myslím, že jsem zde o tom již mluvil.

Bláhomé panny šly, aby nakoupily olej. Když se to stalo, zjistily, že to bylo již pozdě. Proč? Proč, přátelé? Protože ta semena byla již zasetá. Byli to tři, kteří v době Sodomy přišli. Vždy se jednalo o číslo tři. Existují tři příchody Kristovy. Nejprve přišel, aby Svoji Nevěstu vykoupil. Jako další přijde ON, aby Nevěstu vzal ve vytržení vzhůru. Potom přijde se Svojí Nevěstou do Tisíciletého království. Všechno se děje v té Trojce. TŘI je číslo dokonalosti. PĚT je číslo milosti. SEDM je číslo dokončení; dvanáct, resp. dvacet čtyři je číslo uctívání; čtyřicet je číslo pokušení a padesát – rok osvobození. Slovo „Letnice“ znamená ROK OSVOBOZENÍ*.

Bůh je ve Svých číslech dokonalý. ON je dokonalý ve Svém Slově. ON je ve Svém jednání dokonalý. ON je ve všem dokonalý, neboť ON je dokonalý Bůh. Vidíme to také u těchto panen. V Bibli existuje označení nevěstka („prostitutka“).† Prosím, aby mi to mé sestry odpustily, avšak stojí to v Bibli. Dnes se vyjadřuji zřetelně. Tam stojí o té nevěstce a matce děvek, což je totéž.

Vy jste zpozorovali, že Bible mluví o jedné nevěstce, jež je jedna církev (kostel), o děvkách a rovněž o Nevěstě, což je rovněž církev. Tu máte ty tři! My se k tomu hned ještě vrátíme a ukážeme, či nevěstou oni jsou, jak je lidé odmítají a všechno to ostatní, jak Pán dá.

Nejdříve bych chtěl toto říci dříve, než to zapomenou: Nebojte se nikdy komunismu. Komunismus je jen nástrojem v rukou Božích. Je to bezbožný systém, stejně jako tomu bylo s králem Nebukadnezarem. Avšak ON ho tam poslal, aby Izraele bil kvůli jeho neposlušnosti. Prorok jim řekl, co na ně přijde, a napomínal je, aby zůstali ve své zemi a pamatovali na Boha, avšak oni to neudělali. Proto tam ten král přitáhl a zajal je, neboť tak jim to bylo ohlášeno. S tím komunismem je to to stejné. Komunismus vznikl kvůli bezpráví, kterého se církev v Rusku dopouštěla. Strhli veškeré jmění na sebe a nahromadili je; jinak neudělali nic. Právě proto vznikl komunismus.

* V něm. bibli: Hailjahr = Rok jásotu
podle král. bible: Milostivé léto

† podle německé bible

Když ten malý chlapec ve Finsku byl vzkříšen z mrtvých, salutovali komunističtí vojáci přede mnou, když jsem míjel kolem, a slzy jim stékaly dolů po tváři. Řekli: „Takového Boha my přijímáme.“ – Jistě, že přijmou Boha, který může křísit mrtvé a Své Slovo dodržet. Avšak nějakou víru, kdy se chodí jen do kostela, ale vede se ten stejně špatný život jako ostatní svět a jinak nic, – to nechtějí. A abych byl poctivý: já také ne! To souhlasí. Ano! Neexistuje žádné místo Písma, které by říkalo, že komunismus ovládne svět, ale existuje několik míst v Písmu, že to bude romanismus. Zaměřte tedy na to svoji pozornost.

Hleďte, co se dokonce včera večer stalo: Senátor z Kentucky řekl o jednom republikánovi, který obdržel křeslo v parlamentu a zastupuje stát Kentucky: „On je protestant a netají se tím.“ On sám byl katolíkem. Oni jsou tak drzí, jak to jen jde. Myslete na to, existují ještě jiné věci toho druhu. Poznáváme, že toto je ten čas bláhových panen. Dějí se věci, jakých před tím nikdy nebylo a žádný z těch mužů, oněch učitelů z předešlých věků nemohl tyto věci vysvětlit, jak my to můžeme, protože se nyní odehrávají.

Ty bláhové panny a ti letniční jsou to stejné. Oni se smíchali s věcmi tohoto světa. Já jsem letniční, ale žádný letniční nějaké denominace. To odmítám. Jsem letničním na základě prožití, které my musíme mít. Metodisté jsou letniční, baptisté jsou letniční, katolíci jsou letniční, jestliže učinili letniční prožitek. Letnice se nemohou organizovat, neboť je to prožitek – je to Bůh a Bůh nemůže být zorganizován.

Ježíš nám řekl, že tyto věci přijdou; ON nám řekl, co se stane, že ty bláznivé panny se pozdvihnou a co budou činit; že lidé v tom čase budou mít žádost po oleji, avšak přijdou pozdě. Povšimněte si těchto tří církví. Ta jedna je ta nevěstka. Ona nepřichází, aby něco přijala. Ona je sama sobě středem. Potom existují ty bláhové panny – církev z protestantů. A existuje Nevěsta. To jsou ty tři kategorie církve v posledních dnech. Dejte nyní pozor, my je nyní úplně jasně vyložíme a od 1. Knihy Mojžíšovy až po Zjevení a vytržení zařadíme, jak Pán dá.

Všechny tyto věci vypadají jako pravé. Letniční vypadají jako praví. Říkají: „Náležím k letniční organizaci!“ To neznamená nic víc, než kdyby někdo řekl: „Já žiji ve chlévě!“ To by vůbec nic jiného nebylo. Je to jen zvučící kov a znějící zvonec. Nehraje to žádnou roli, kam náležíte, nejste-li zrozeni v Duchu Božího a Duchu svatého jste nepřijali. Jestliže nevěříte celému Slovu Božímu, pak jste Duchu svatého dosud nepřijali. To naprosto souhlasí. Duch svatý přijde. Jestliže slyšíte pravdu, a Duch svatý vás do ní neuvádí, pak je jiný duch ve vás, který vás od toho zdržuje. Potom duch, kterého v sobě máte, není Duch svatý.

Mluvili jsme rovněž o Jannesovi a Jambresovi, kteří se protivili Mojžíšovi a zjistili jsme, že tyto věci rovněž budou v posledních dnech. Naposled jsme probrali to místo v Bibli, kde se praví, že Bůh nechává rodit každé semeno podle svého druhu, i to Své. Když ON Svého člověka stvořil podle Svého obrazu, byl on Semenem Jeho Slova. Když se Ježíš objevil v těle, byl ON to Slovo Boží, které se stalo tělem. A když my přijmeme Slovo Boží, pak se i my stáváme Slovem Božím, které se v nás stalo tělem. V tomto stavu by se měla Církev nacházet.

Když ON stvořil člověka podle Svého obrazu, jak stojí psáno: „... podle obrazu Božího stvořil ho.“ – když to učinil a Svého člověka skrze Své vlastní mluvené Slovo k Svému obrazu stvořil, byl to dokonalý člověk. Pád přišel teprve, když ON z něho vzal vedlejší produkt a učinil z něho jeho nevěstu. V tom i nyní spočívá ta těžkost. Jestliže jste duchovní, pak jste to již pochopili.

Nebyl to Adam, který se dostal do těžkostí; nebyl to Adam, který zapochyboval o Slovo – byla to jeho nevěsta, která zapochybovala o Slovo! Není to ani Ježíš, který pochybuje o Slovo, neboť ON přece byl to Slovo – je to Jeho nevěsta! Proto nastává to smíchání. Ono nepošlo skrze Adama. Styďte se vy, kteří to nevidíte. Nebyla to vina Adamova. On s tím neměl nic společného. Jestliže by smrt přišla skrze Adama, pak by byla přišla od Boha. Smrt přišla skrze zkřížení. Nemůže přijít skrze Slovo Boží. Smrt přichází, když je křížíme s denominacemi a vyznáními víry, když přijímáme dogmata místo Krista, toho Slova. Nepřichází skrze Slovo. Slovo je život. Ježíš řekl: „*Má Slova jsou Duch a jsou Život.*“ Duch oživuje Slovo – přivádí je k životu. Jestliže je lidé kříží, přichází smrt. Jestliže Adam byl Slovo Boží, Jeho vyslovené Slovo, Jeho původní Semeno, – on byl přece ten první, který vyšel ze stvoření –, pak byl i Jeho druhý Adam mluvené Slovo, které vyšlo ze stvoření. Sledujete? Ne Adam byl sveden – jeho nevěsta byla svedena. Ne Kristus je dnes sveden. Slovo přece nesvádí. Je to ta nevěsta, která skrze Slovo svádí.

ON mu dal nevěstu. To je symbol na druhého Adama. ON dal tomu prvnímu Adamovi – Kristu – nevěstu; ona padla. To souhlasí. Proč? Protože ona není originál. Ona je vedlejší produkt. Nevěsta dneška je vedlejší produkt. Ona se označuje za nevěstu, avšak co je ona? Ona sestává z organizačního materiálu, ne ze Slova. Avšak ona má tolik ze Slova v sobě, aby tím byla jakýmsi pokryteckým vedlejším produktem. Eva věřila většinu ze Slova, ona však zapochybovala na jedné malé části. Dnes neumí vidět ani Matouše 28:19 v souladu se Skutky 2:38. Zmate ji to. To je jen jedno malé místo ze sta jiných.

Nevěsta Adamova byla symbolem na nevěstu druhého Adama. Nevěsta Adamova neuměla vyčkat. Bůh řekl Adamovi a Evě: „*Buďte plodní a množte se a naplňte zemi.*“ Bylo to něco, co mělo přijít –

zaslíbení. Ona ještě nebyla jeho ženou; neboť on s ní ještě nežil. Nevěsta Kristova není ještě Jeho ženou, nejprve se musí konat svatba. Chápete to? Dejte pozor! Ó, toto je skvostné. Ona se nemohla dočkat. Co tím učinila? Ona zkřížila své semeno, smísila je se semenem hada. Co zrodila? Ona zrodila dítě smrti, a tím strhla do zkázy každé další dítě, které se potom narodilo. I církev Ježíše Krista byla během doby Římem zkažena. Co učinila poté, co se panensky zrodila, potom, co byla o Letnicích dána Kristu? Ona se zkřížila s římskými dogmaty. Protestantská církev učinila totéž. Nedovedla vyčkatí.

Co bylo s mladou dívkou, která byla zasnoubena se slušným mladým mužem? Otěhotněla s někým jiným. V jejím vlastním semeni, jejím těle, které bylo zaslíbeno jejímu příteli, jejímu budoucímu muži, nalézalo se semeno nějakého jiného muže! Jaká to ostuda! Přesně to našel Adam. To i Kristus našel. Ona nedovedla vyčkat.

Tu tkví příčina u lidí dneška. Oni nedovedou vyčkat, až ten pravý Duch svatý přivede Církev do správného stavu. Oni sami musí něco produkovat, přinášet něco – kupř. mluvení v jazycích jako ten původní důkaz pro Ducha svatého, aby dostali do církve více členů – a všechn ten hloupý krám, místo aby čekali, až se Pán dá Svému lidu poznat, tím, že bude zjevena skutečná moc vzkříšení Ježíše Krista. Ona nedovede čekat.

Co učinila? Ona odešla a otěhotněla denominacionalismem. Nejprve povstali Assemblies of God, potom církev jednoty a potom všechny ty ostatní. Nyní je takzvaná nevěsta těhotná vším možným nesmyslem. Jaká to ostuda! Ani ženy nedbají, co jim Slovo Boží říká, ani muži, ani kazatelé. Pak to ještě nazývají „nevěstou“.

Co je to? Ona je těhotná. Nevěsta Kristova otěhotněla světem, strojí se jako svět, chová se jako svět. Mají velké kostely. Ukazuje to, co ona je. Ona je z ďábla. Přesně to učinil Satan na počátku. Chtěl zřítit velkou, krásnou říši v nebi a byl proto z nebe vyhozen. To stejné je s moderní nevěstou Kristovou; ona byla Bohem vystrčena, zavržena, protože je nevěstkou a ne pannou. Toto je těžko srozumitelné, avšak já doufám, že to pochopíte.

Nevěsta Adamova nedovedla čekat a smísila své semeno nezákonně. My máme Slovo Boží, a jen Slovo Boží věřit.

Vy bratři zde, a vy, kteří posloucháte ten zvukový pásek: rozumíte vy nyní, proč já za toto Slovo bojuji, a to za každé jednotlivě? Řekl jsem vám, že věřím, že je to Boží pravda. Bůh Bibli ochránil. ON musí svět skrze něco soudit, a to skrze Ježíše Krista, který je to Slovo. Slovo se stalo tělem a stalo se Ježíšem Kristem. Nechám to nyní účinkovat. Myslete na to: Slovo! Nyní ji ON nalézá v úplném zmatku. Míníte vy, že by s něčím takovým držel svatbu? Nikdy! ON je svatý.

Ona nedovedla čekat. Nezákonně; tak to našel Adam.

Bratři, sestry, pohlédněte zpět. Hledíte-li na stín někde něčeho, pak je to přesný obraz blížícího se předmětu. Hleďte, proto musel Adam najít svoji ženu těhotnou. Ona řekla: „*Had mě svedl.*”

V několika minutách obě stránky osvětlím, jak Pán dá, a vám ukáží, že bylo nemožné, aby to bylo jinak.

Adamova nevěsta se toho nemohla dočkat, ale jednala ukvapeně. Tak je to i dnes s nevěstou. Ona chce něco přinášet. „Čest buď Bohu!” – ona musí něco na pódiu předvádět. Ona všechno musí ukazovat. Co dělá? Ona sama něco dělá.

Hleďte, kam to vede. Můžete vidět, že to není nic pravého, nýbrž něco umělého. Tak to je. Kdyby tomu tak nebylo, stál by tento svět od moci Boží v plamenech; církve by byla ohnivá; mrtví by byli vzkříšeni a všechno ostatní by se stalo. Avšak, čím byla poseta, dříve než k ní Kristus přišel, dříve než ON do ní mohl vložit Svě vlastní Semeno? Co měla v sobě? Semeno plevle, svět, denominační semeno. To je ten důvod, proč ona nyní sklízí takové ovoce. Nedoufám, že vás rozzlobím, ale doufám, že to vnikne a důvěřuji, že vám to Bůh dá. Ona smíchala své semeno vůči Slovu nezákonně. Co hledala? Čím byla zaujata? Moudrostí! Moudrost! Totéž učinila dnes. Poslala své kazatele do škol, vyseděla je strojově, použila psychologii a všechno možné, co vůbec v Bibli nestojí. Tak ona vysejí svá vejce. Tím přinesla lidi, kteří uzavírají se vším kompromisy a právě poselství Boží odmítají, aniž by věděla, co činí.

Není si toho vědoma. Ona nevěří, že je zvrácená. Ani Eva nevěřila, že je zvrácená. Eva myslila, že správně jedná. Jestliže to byl symbol a toto je protějšek k tomu, pak výsledek musí být stejný, jako u toho symbolu. Pro mne je to tak jasné, jako že dvakrát dvě jsou čtyři.

Uvažujte: co by se bylo stalo s dětmi Evy, kdyby byla to, co Bůh řekl, učinila? „*Buďte plodní a množte se a naplňte zemi.*” To byl příkaz Boží. To měla činit. Ona by se byla nesměla smíchat. Co ale se stalo? Když k ní Adam vešel, byla již nastávající matkou. Vidíte, co já míním?

To stejné se stalo s církví Kristovou, nevěstou Kristovou. Budeme se tím hned blíže zabývat. Pohleďte, co tato nevěsta pak učinila. Její první dítě, které přišlo, bylo křížení. Ono mělo v sobě smrt a zapříchnilo umírání. Od té doby jsou všichni vydáni smrti všanc. Hleďte, mohlo se to stát jen skrze sex. Proč musíte umírat, jestliže se to nestalo skrze sex? Bůh přece dal příkaz, který se nemůže stát neplatným. Boží Slovo je věčné. Ono nemůže zklamat. Když pravil: „*Buďte plodní a množte se a naplňte zemi!*” byl to věčný Boží plán. Jestliže je uposlechnete, nemůžete umírat, neboť je to Jeho Slovo. Potom prostě musíte žít.

Jestliže by se to dítě bylo zákonně narodilo, pak by nebylo žádné smrti. Avšak ona nedovedla vyčkat.

V tom je i dnes ta příčina. Vy chcete nějak něco uměle okázalého s křikem, skákáním, mluvením v jazycích, nebo něco takového, místo abyste vyčkali, až Slovo Boží skutečně v Nevěště bude zjeveno. Kdo přijímá Slovo, je ta pravá Nevěsta Boží a přináší děti, které nemohou zemřít. Dítě, které Nevěsta podle Slova přinese, nemůže zemřít, protože je to Slovo. Amen. Pochopili jste to? Takové dítě nemůže zemřít, protože je to dítě Slova, dítě Semene, věčné dítě. Haleluja!

Přesně to byl Ježíš Kristus; Věčné Dítě mluveného Slova. ON by byl nemusel zemřít, avšak ON zemřel, aby zaplatil dluh. Jen tak mohl být zaplacen. Nikdo jiný k tomu nebyl schopen, neboť všichni ostatní se narodili skrze pohlavní žádosti podle plánu ďábla. Pochopili jste to nyní?

Každý člověk, je-li papežem, biskupem, knězem anebo čímkoli, zemře, protože je křížení. To souhlasí. Narodilo se dítě od Satana a Evy. Mohou to jmenovat, jak chtějí, byl to Satan a Eva. To originální Slovo s tím nemělo nic společného. To původní Slovo byl Život. Avšak on to zkřížil, a přineslo to smrt. Jestliže církev dneška, ať se jmenují letniční, baptisté nebo nějak jinak, toto Slovo smíchají s dogmaty, přivádí to mrtvé děti. Ony nemohou mít v sobě žádný život! Oni sami jsou mrtví a i jejich děti jsou mrtvé.

Bůh řekl: „*Uvrhnu ji na lože do nemoci a její děti nechám zemřít.*” Tak to říká Bůh ve Zjevení. Kolik vás jich ví, že to souhlasí? ON ji uvrhne na lože do nemoci – ona tam už je – a zabije její děti v ohni. Co se stane s plevelem, který roste mezi pšenicí? Bude spálen. Nelze učiniti ze Slova lež; ono je ta Pravda. Mnohdy máte pochybnost, a možná, že se zdá, jako by nesouhlasilo, avšak ponecháte-li je ve správné souvislosti, bude ono souhlasit od začátku až do konce. ON ji uvrhl na lože do nemoci a ona nemůže nic zrodit, než mrtvé děti.

Jestliže tedy nějaká denominace nemůže nic jiného zrodit než mrtvé děti, proč potom k ní chcete náležet? Bratři, to je ten důvod, proč jsem proti ní. Ona je nevěstka. Bible říká, že je děvka. To jsou zřetelná slova, avšak řekl jsem vám, že dnes zcela jasně vyslovím, co ona je. Ona se dopouští duchovního smilstva tím, že přijímá dogmata a ustanovení namísto Slova, a učí své děti, aby činily to stejné.

Její děti se rodí již mrtvé. I ona musí zemřít. To souhlasí. Je to totéž, jak to s každým člověkem je. Slyšte. Tak jistě jako že každý člověk, který vyjde z klína nějaké ženy, zemře, tak jistě každý, kterého ona porodí, zemře, protože ona je křížení a nemanželská. I její děti jsou nemanželské. To souhlasí. Doufám, že to neodejde pryč nad vašimi hlavami.

Jehova měl kdysi nevěstu. Adam měl jednu nevěstu. Ježíš měl nevěstu. Víte, že Jehova měl nevěstu? Avšak musel ji zapudit. Stala se nevěstkou, proto ji odstrčil od sebe. Přesně tak to řekl. Stala se nevěstkou, děvkou. Co ji k tomu přimělo, že to učinila? Přál bych si, abychom měli čas si to přečíst. K některým věcem se možná ještě vrátím. V době Samuelově, když Bůh byl ještě králem Izraele, tu byla ještě pannou. Byla by něco zrodila. Avšak, co se stalo? Rozhlédla se a zjistila, že jiné národy měly krále, a chtěla být jako všechny ostatní.

Právě to jste učinili, vy odpadlí letničíní. Zeptejte se tohoto starého kazatele, který je téměř sto let stár, co se stalo, když letnice opět začaly. Tenkrát jim nikdo nemohl něco říkat o nějaké denominaci. Nebyli by ho poslouchali. Všechno podobné označovali jako od ďábla, a tito muži měli pravdu! Avšak co jste vy učinili? Vy jste museli jednat jako všechny ostatní kostely (církve) a zorganizovat se. Tím jste, jak ON to předpověděl, natáhli mezi sebe ploty. Vy jste se ustavili na určitých učeních a jestliže někdo vykřikl: „Gloria buď Bohu. Haleluja!” a skákal nahoru a dolů a mluvil v jazycích, pak jste řekli: „Vezměte ho za člena. On to přijal.” Avšak on nebyl ani ve vodě ani Duchem správně pokřtěn. Je zvrácený. Jeho ovoce to dokazuje. Má to nesprávné semeno, které roste. Je řečeno: „Chvála buď Bohu, bratře. Vložíme na tebe ruce a uděláme z tebe staršího. Říkám ti: my vybudujeme tuto organizaci, až bude větší než ty ‚Assemblies!’” Přesně tak to proběhlo. Přečtěte si dějiny letničíní církve nebo nějaké církve a hleďte, zda to tak nebylo.

Baptisté chtějí předčít metodisty, metodisté luterány; luteráni katolíky. Každý chce nějak někoho předčít. To je ten organizační duch. Avšak Ježíš řekl, že je jich jen málo, kdo budou zachráněni. *„Těsná je brána a úzká cesta, a jen málo je jich, kteří ji naleznou.”* Jen málo! Jestliže řekl „málo”, pak jich také je málo. Je to Boží Slovo, Semeno. Nebudou to miliardy a miliardy. Jen málo jich ji nalezne. Ti, kteří jsou k tomu předurčení, to uslyší. Raný déšť spadl.

Jehova měl nevěstu, kterou miloval, avšak ona provozovala smilstvo. Co činila? Ona napodobila ostatní světové moci. Co učinil ON s tímto starým, bohobojným, pomazaným prorokem? Slovo Pánovo přichází přece k prorokům. Oni přišli k tomuto starému proroku, shromáždili se před ním, a on řekl: „Děti, pojďte ke mně, rád bych k vám všem promluvil. Proč chcete krále? Jehova je vaším Králem. K čemu chcete vyznání víry? Bible je vaším vyznáním víry. Bible je ta Pravda. Ustanovení jsou lži; ony jsou mrtvé, lidmi udělané.” Ukažte mi apoštolské vyznání víry v Bibli. Kdo něco takového již slyšel, kdy se v něm praví: „Věřím v obcování svatých!” (?) Někdo, kdo věří v obecnstvo zemřelých svatých, je spiritista. Obecnstvo s mrtvými! Existuje jeden Přímluvce mezi Bohem a člověkem, to je Kristus. ON není

mrtvý, nýbrž vstal z mrtvých a žije na věky. Protestanté s jejich kulatým límcem to spolknou. Oni to chtějí právě tak, jako celý zbývající svět.

„Víš ty, že my jsme byli letniční. Stáli jsme s tamburinou v ruce na rohu nějaké ulice a modlili jsme se. Ženy měly dlouhé vlasy, chválily Boha, atd.“ Ó, má dobroto, vy dobře víte, že to dnes už nemůžete konat. Pravý křesťan by se vám vysmál. Nebo chcete tam jít s vaším krátkým do výšky natupírovaným vlasem, vaším obličejem plným líčidel a šatem, jež tak těsně přiléhá jako slupka vídeňského vuřtíka a nazývat se „posvěceným Božím“? Vy víte, že to nejde. I svět to ví. Styďte se. Vzdalte se raději od těch rohů ulic, jestli nemáte nic více, čím byste se prokázali! Nejsem kritický; také nejsem bez sebe. Říkám vám tu pravdu, a vy v blízké budoucnosti zpozorujete, že tomu tak je. Avšak tak to vždy bylo, a vždycky to bude. Oni to nevidí, až bude příliš pozdě. Tak to vždy bylo. To učinili.

Jehovova nevěsta chtěla provozovat smilstvo, jako všechny ostatní národy. To chtěla i nevěsta Kristova činit. Avšak Slovo přišlo k tomu starému Samuelovi. Ke komu přišlo Slovo? K prorokům. Co činil tento starý prorok? On vystoupil a řekl: „Okamžik, děti. Proč chcete činit to stejné? Řekl jsem vám snad kdy něco ve jménu Pána, co by se bylo nestalo?“ Vzpomínáte si na to? Kolik z vás jich to četlo? Ovšem, že jste to četli. „Řekl jsem vám kdy něco ve jménu Pána, co by se bylo nestalo? Ještě něco jiného: Vytáhl jsem, abych držel polní tažení, a odebral jsem vám vaše peníze?“ Zeptal se: „Učinil jsem to? Zdali jsem vás o to kdy prosil?“ Mluvím nyní o Samuelovi, o jednom, k němuž přišlo Slovo Pána. On se zeptal: „Prosil jsem vás kdy o to, abyste tolik a tolik dali jako oběť?“

Odpověděli: „Ne, to jsi nikdy neučinil. Nikdy jsi nám neřekl nic jiného než pravdu.“

Nato se zeptal: „Proč to tedy požadujete?“

Oni odpověděli: „Samueli, to souhlasí, co ty říkáš, přesto bychom to chtěli.“

Přesně totéž učinila letniční církev. Z toho důvodu k ní nepřistupuji. Chtěl bych zůstat pannou s Jeho Slovem před Bohem. Nepotřebuji žádná velká shows[‡] a podobné věci. To jsem odmítl. Nechtěl jsem se vázat. To nebyla moje moudrost; byla to Boží moudrost. Jestliže bych tak musel vytáhnout, pak bych musel lidem tahat peníze z kapsy a říkat jim: „Potřebuji tolik a tolik pro televizní program.“ Takových ďábelských metod bych pak musel použít. Avšak nikdy jsem vám ve jménu Pána neřekl něco, co by se bylo nestalo. Nepřinesl jsem vám nic

[‡] představení, okázalost

jiného než Slovo. Posuďte sami. Prosil jsem vás kdy o něco? Ne, nikdy. Bůh se o to postaral. Nemám žádné velké programy, které by musely být podporovány. Nechtěl jsem žádný. Každý, kdo náleží Bohu, poslechne Boha. Jen jedno je nutné: aby člověk věděl, že je veden Duchem, kam má jít a co má činit a to aby pak činil. To si chci ponechat – a ne mít mohutné za milióny dolarů programy, které vynášejí peníze, nebo nějakou z těch budov v hodnotě miliónů a miliard.

Nelituji toho, že to kritizují. Kritiky si to zasloužilo. Nechtěl bych nikoho zranit, avšak raději zraním nějakého člověka, než bych Boha zranil. Jestliže ON někoho pověří a vyšle, aby něco konal, a před lidmi to potvrdí, pak byste to měli poslechnout. Říkám vám pravdu. Bůh dokazuje, že je to pravda. Nejen skrze znamení, nýbrž i skrze Své Slovo dokazuje ON, že je to pravda. To souhlasí.

Nevěsta Jehovova se dopustila necudností. Co se tím stalo? Ona zrodila nemanželské děti. Souhlasí to? My víme, že je to pravda. Musely dokonce být králem Nabuchodonozorem odvedeny. Nevěsta Kristova učinila totéž. V čem je ta příčina? Ony nedovedou vyčkat. Ó ne, neumějí čekat.

Musejí něco vytvářet. Nedovedou čekat, až by Duch svatý vešel do církve. Musejí dostat více členů do svých denominací. Kdyby to bylo tak zůstalo, jak tomu bylo na přelomu století a ještě i před asi padesáti lety, kdy letnice v těchto posledních dnech znovu začaly a začalo se Slovo kázat – kdyby to bylo tak zůstalo, pak by dnes pravděpodobně neměli víc jak padesát členů. To souhlasí. Avšak byli by ty v Krvi umytí! Měli by moc Boží v sobě. Svět by byl otřesen od mocného působení Slova, které se stalo tělem, jež by bylo kázáno slovo za slovem. Avšak dnes je to znějící kov a zvonící zvonec. Ano! Je to něco bláhového, něco směšného, ostuda před světem a ostuda před Bohem.

Dva bratři a já jsme jednoho jitra zastavili v blízkosti Springfieldu, Missouri, abychom se nasnídali. Přicházeli jsme z Arizony. Bratr Wood mě upozornil na jednu dámu, která vypadala jako naše sestra Collinsová. Byla rovněž světlovlasá a nosila svůj vlas do uzlu. Mínil: „Nevypadá ona jako žena br. Willarda Collinse?”

Odpověděl jsem: „Ano, skutečně.” Pak přišla jedna starší dáma, a já jsem řekl: „Snad je to její matka. Pohleď, jak nosí vlasy.” Řekl jsem pak: „Církev těch Assemblies of God, dokonce jejich hlavní sídlo, je tu docela v blízkosti. Proto tak vypadají.” Kromě toho tam seděla ještě skupina mladých sester s krátkými vlasy, které měly vysoko natupírované. Byly to žákyně biblické školy. Chovaly se jako tyto „rickys”, avšak všechny měly své Bible pod paží.

Pozorovali jsme je, dokud neodešly – chichotající a smějící se jako ta moderní mládež. To je letniční žeň zítřka – jestliže nějaká ještě bude! Proč? Proč? Proč? Protože taková setba byla zaseta. To přesně souhlasí.

Když všechny odešly, přišla tato dáma k nám a zeptala se: „Mohu vám být nějak nápomocná?“

Odpověděl jsem: „Rád bych se vás něco zeptal.“

„Ano, prosím?“ Zeptal jsem se: „Není to tam na druhé straně biblická škola?“ Dělal jsem, jako bych byl cizí. Domníval jsem se, že nás třeba zná. Odvětila: „Ano, tak je to.“

Řekl jsem: „Domnívám se, že tím dělají dobrý obchod?“ Byli to bratr Fred Sothmann a bratr Banks Woods, pokladníci ve sboru, kteří mě doprovázeli.

Ona odpověděla: „Ano, to souhlasí.“

Mínil jsem: „Mám zato, že vy rovněž k tomu náležíte?“

„Ne,“ odpověděla, „je mi líto, ale já k nim nepatřím.“

Pokračoval jsem: „Důvod, proč jsem se to domníval, jest, že máte tak krásný dlouhý vlas. Tam to je pravděpodobně vaše matka?“

„Ne,“ řekla, „ona zde jen pracuje.“ Potom nám vysvětlila: „Ne, já tam nepatřím, ale dlouhý vlas se mi líbí. Mám jednu dceru a nechávám ji také nosit dlouhý vlas. A i mému muži se líbí dlouhé vlasy.“

Odpověděl jsem: „Bůh mu žehnej. Je to podivné. Byla ta děvčata s tím krátce přistřiženým vlasem, jak jej nosí ta První Lady, ty biblické žákyně odtamtud?“

„Ano.“

Poděkoval jsem a my jsme vyšli ven. Tam jsem řekl: „Bůh tam postavil tuto ženu jako výtku pro tuto skupinu nemanželských dětí tam na druhé straně ulice.“

Nezákonně se narodily, to souhlasí. Ony jdou za věcmi tohoto světa. Co myslíte, kolik z těch žen, které se řídily podle této Jezábely, té První Dámy této země, je nyní v nebi? Věci toho světa! Milujete-li svět, anebo ty věci světa, pak láska Boží není ve vás. Co je to? Elita zítřejší žně v letniční církvi, toho největšího hnutí v této zemi. Tu to máte! To je „nevěsta“! Já to nechápu.

Co se snaží dělat? Ona předvádí trochu skákání na pódiu. Nedělám si z toho blázný; je to již v pořádku. Předvádí něco, aby dostala více členů do církve. Co je toho příčina? Neumí čekat. Neumí vyčkat, až to učiní Bůh. Nějak k tomu musí dostat členy. Proto jim říkají: „To musíte činit.“ A již odejdou. Hleďte, to semeno vzchází. Oni to musí činit.

Jsem misionář. Viděl jsem, jak Afričané lili krev zvířat na sebe. Muži i ženy byli nazí, pomalovali si obličej. Odtud to pochází. To malování je pohanský zvyk; není to myšleno pro nás křesťany, pro nás, věřící; nikdy to nebylo. Existovala jen jedna žena v bibli, která se líčila; to byla Jezábel, ďábel.

Zulové malují svůj obličej, mají dřevěné klacíky na svých uších, aby se ušní boltce staly jako velké měchy. Mnohdy si probodnou své rty, a vytáhnou je vpřed, protože to shledávají krásným, natrou svou hrud, své nohy, atd. krví a pomalují se pruhy jako zebra. Křičí, tancují v duchu, mluví v jazycích a vzývají demony: to, co se označuje za důkaz Ducha svatého.

Byl jsem také v Indii, kde existují muži, kteří procházejí ohněm a činí všechno možné; vím, že to souhlasí. Jedna velká modla tam má rubíny jako náušnice v uchu. Oni se trýzní, propichují si tělo špičatými předměty, bítí své tělo, probodávají si rty, jestliže lhali, ukládají si pykání, píchají dýkou do rtů nebo do brady a nosem to zase vyndávají. Vezmou něco, co vypadá jako vánoční koule, naplní to vodou a upevní háčky na své tělo, přímo na jejich mase. Tak tancují před modlami, zabijí kozu a konají své vzývání, procházejí žhavým ohněm, aniž by se spálili. To by měl jednou zkusit někdo z těch letničních!

Jednou se tak vedlo třem Hebrejcům. Avšak oni tím nepokoušeli svého Pána, svého Boha, nýbrž tam byli vhozeni. Oni se nepokoušeli něco předvádět. V tom je ta příčina u těch letničních z dneška. Oni sami něco produkují. Nedovedou vyčkat. Ó, Bože, oni prostě nedovedou očekávat, proto se dopouštějí duchovního cizoložství. Amen. Co zrodí ten plevel, jestliže sám něco podniká? Přesně to stejné jako u té první nevěsty na začátku. Ona nedovedla čekat.

Přivedla smrt skrze nezákonně narozené dítě. My všichni jsme děti smrti. Avšak Bůh přišel v těle, aby nám dal jiné zrození, abychom se opět mohli stát syny a dcerami Božími, jak to původně mělo být. Tak to je. To zákonné oplodnění se u Evy neuskutečnilo. Proč ne? Ona se smísila a tím tomu zabránila. Ona by bývala musela vyčkat, až by k ní byl Adam jako k nevěstě přišel. Tak je to také s Kristem, který chtěl přijít k jedné skupině. Kristus by chtěl přijít do Své Církve. ON zaslíbil, že to učiní. Bůh zaslíbil rozmnožení, avšak oni by byli museli čekat, až by nadešel ten čas Boží.

Na tom záleží i dnes. Oni nechtějí vyčkat čas Boží. Chtějí něco jiného a ďábel má již připravenou moudrost, aby jim ji dal, aby zřídili organizaci, která je větší než všechny ostatní.

Vidíte nyní, proč jsem proti tomu? Jsem proti tomu se vším, co ve mně je. Pokud je Slovo ve mně, budu vždycky proti tomu, Bůh je proti tomu. To Bůh řekl. To souhlasí. Ona nedovedla vyčkat.

Právoplatné oplodnění Evy se nestalo. Ona se smísila se lží satanovou. Adamova líbezná nevěsta byla znečištěna. Totéž se stalo s nevěstou Kristovou. Skrze co byla nevěsta znečištěna? Mám nyní na mysli nevěstu Adamovu. Protože nezůstala se Slovem Božím. Souhlasí to? Prosím vás, neříkejte „Amen“, jestliže vy to tak nevidíte, nýbrž jen když s tím souhlasíte. To byl ten stejný důvod u všech tří nevěst: té Adamovy, Kristovy i Boží. Ten důvod, proč Adamova nevěsta nezrodila to pravé dítě života, byl, že Slovu Božímu nevěřila. Jestliže to souhlasí, řekněte „Amen“. Z téhož důvodu byla zavržena nevěsta Jehovova; protože Slovo Boží – proroka – odmítla. Souhlasí to? Důvod, proč se Kristus od Své nevěsty rozvedl, je, že zavrhl Slovo Boží, jak to učinila Eva i ta druhá nevěsta. Ony všechny jsou nevěstky a znečištěné. Jejich manželé k nim nemohli vejít. Byly těhotné ještě dříve, než k nim manžel vešel.

Ó Bože, není to žalostný obraz, když si člověk představí, že mladý muž přijde k ženě a najde ji již těhotnou od jiného muže? Jaká to věc? Tak se vedlo Bohu. Tak se vedlo Adamovi. Tak se vedlo Kristu.

Ony se nedržely Slova a zapříčinily stav smíšení. To učinil Izrael. Vidíte, kde se to nachází? To učinila nevěsta Kristova. Vidíte, kde se ona nachází? Odešla ke všem těm ostatním. Letniční nevěsta Kristova učinila totéž.

Ona nemůže zrodit žádné duchovní děti Slova, protože je sama křížení. Jak by mohla, je-li sama zkrížena s denominacemi? Sjednotila se s nimi a činila totéž jako ony. Ona je spolu ve Světové radě církví a je křížením jako všechny ostatní. Jak by to pak měla umět? Ona to nedovede.

Mám toho ještě tolik co říci, musím si ale pospíšet. Rád bych kázal o každém jednotlivém bodu zvláště.

Dejte nyní pozor. Bude i pravá Nevěsta existovat! Haleluja! Proč? Protože je předurčena. Ona nebude žádnou denominací, neboť ona je předurčena. Nepotřebuje se starat o žádnou denominaci; ona je již předurčena, aby zaujala své místo.

Hleďte, je to jako s Marií. Rád bych, abyste toto nyní pochopili a nepominuli to. Jste-li připraveni, řekněte Amen. Až Kristus ke Své Nevěště přijde, bude to panna, jako Marie byla. Bůh by nikdy nebyl Krista přivedl z klína nějaké nevěstky. Právě tak by to neučinil s Nevěstou. ON Své Slovo nemůže přinést skrze nějakou nevěstku, která vůči Jeho Slovu provádí cizoložství. Jsou to strašná slova, avšak tak to říká Bible. Říkám to, jak to v ní stojí, neboť tomu musí být rozuměno.

Pravá Nevěsta, právě tak jako Marie, bude mít panenský klín pro Slovo, které je Kristus. Až Kristus, to Slovo, přijde k Nevěště, bude ona totéž, co ON: skrze Slovo panensky narozená. Doufám, že je to

srozumitelné, bratře Neville. Doufám, že tomu rozumíte. Co byl ON? Slovo! To Boží Slovo! Na svém rouchu měl napsáno jméno: „Slovo Boží”. „*Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh ... a Slovo to se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*” ON je Bůh a Bůh je to Slovo. Až se Jeho Nevěsta zrodí, bude přesně to stejné, co byl ON – panensky narozená.

Náležel Kristus nějaké denominaci? Náležel Jehova k nějaké? Ani Nevěsta nenáleží k žádné. Ona je částí Jeho. Ona nepotřebuje žádná dogmata. Nebude žádná mít. Bude absolutně panenská. Jak? Skrze Slovo. Amen. Ona každé Slovo, jež Bůh řekl, bude potvrzovat s „Amen, Amen, Amen”. „*Staň se mi podle Slova Tvého.*” Amen. Tak to je. Ona potvrzuje Boží Slovo. Ona má panenský klín. Odkud se rodí? – Z panenského klína – ze Slova. Z čeho se zrodil Ježíš? – Z panenského klína!

Když Adam přišel ke své ženě, byla těhotná. Ona učinila něco – ona se smísila! Ona zrodila dítě křížení, které muselo zemřít. Když Josef přišel ke své nevěstě, byla rovněž těhotná, ale s životem. Dříve, než se Adam a jeho nevěsta sešli, byla Eva již těhotná – tak, jak to bylo u Josefa a Marie a nyní u Krista a církve je. Nepoznáváte to? Avšak Eva byla těhotná se znečišťujícím semenem hada. Když Adam přišel ke své ženě, našel ji těhotnou – se smrtí; duchovní a fyzickou smrtí. Když člověk Josef přišel ke své ženě – ó Gloria! Těžko to mohu potlačit –, tu byla těhotná s Životem, Slovem Božím, které se mezi námi stalo tělem.

Mluvené Slovo se opět zrodí. Slovo Boží, které zde na zemi bylo učiněno tělem, se zrodí skrze lidský klín. Amen! Bůh to nějak učiní. ON to vyslovil, a tak se to musí stát. Ó Gloria! Amen! Takový je náš Bůh. Tak je náš Bůh. Ó, to je skvostné, bratři, je-li vám to otevřeno, jestliže vy to pochopíte. Tak on ji našel.

Když Adam přišel ke své ženě, byla těhotná s převráceným semenem. Toto semeno – potomek, zemřel. Když Josef přišel ke své nevěstě, byla rovněž těhotná. Proč bylo jedno těhotenství něco jiného? Protože žena Adamova pochybovala o Slovu. Souhlasí to? Nevěsta Josefova věřila Slovu. V tom je ten rozdíl. Oč tedy jde? O Slovo. Ó, toto skvostné Slovo! Svět byl Slovem Božím zavolán v bytí. Haleluja! Na něm jsem zaujal svůj postoj. Ať si všechny denominace a všechno ostatní padnou a činí, co chtějí. Já stojím na Slovu!

Proto jsem činil, co jsem činil. Proto jsem ty denominace tak káral. Je řečeno: „On rozbíjí naše církve.” To stejné říkali o našem Pánu. Ve všech dobách to říkali.

Tak ji našel. Kristus přijde ke Svě nevěstě. Jak ON ji najde? Právě tak. Proč? Poslouchejte nyní dobře, nechtěl bych, abyste to propásli. Nejprve byla pannou. Všechno s ní bylo v pořádku. Tak začala první

církev. Bylo to nádherné. Bůh Mu dal nevěstu. Avšak co učinila? Znáte-li dějiny, pak víte, že v prvních staletích ona otěhotněla s římskými dogmaty, šla a stala se organizací. Od té doby matka – nevěstka, o níž stojí psáno v Bibli, porodila další církve – protestanty. I ony jsou děvky, neboť všechny z ní vyšly. Jedna každá z nich se sama vrhla do zkázy tím, že se stala organizací. Chápete nyní, proč jsem proti tomu?

Když se Slovo zrodí, je to Kristus; ne něco, co je znečištěno denominacemi. Církev na počátku nebyla žádnou denominací. Byla zavlažována jen Slovem a Duchem. Bratře, Bůh vložil to Slovo dovnitř, a Duch svatý je zavodnil. Tak kráčela vpřed. Ona zrodila děti. Jistě! Avšak tato církev to není s to. Ona je příliš denominacionální. Není to schopná. Smíchala se se světem. Hleďte, co učinili.

Hleďte, Bůh Své Slovo potvrdil skrze Své tělo. Souhlasí to? Potom se ale stala nevěstkou jako Adamova žena tam v Edenu a žena Jehovy ve dnech Samuele. Tím, že přijali krále, odloučili se od Boha, jejich Muže, s nímž byli oddáni, od Jeho Slova a Jeho proroka, skrze něhož vyšlo Jeho Slovo, a prováděli smilstvo jako ostatní národy. Bůh se od nich odloučil. Dnes ON učinil totéž; právě tak jednal.

Synové nevěsty se dopouštěli cizoložství s nevěstou. Synové Boží – Jeho nevěsta z Letnic, panna Slova, začala smilnit a dopustila se duchovního cizoložství, jako Adamova žena a Jehovova žena to učinily. Zde provádí žena Syna smilstvo a dopouští se cizoložství s římskými bohy – bohy – množné číslo! Kvůli svým milovníkům, římským bohům, pokusila se svého vlastního Muže rozdělit na tři. Aby se zalíbila svým milovníkům. Bůh jim buď milostiv. Oni mají stovky bohů, kupř. Astartu, bohyni slunce, a Bála, boha slunce; královnou nebes a všechen ten krám. Nevěsta se chtěla svým pověstným milovníkům líbit. Neříká Bůh v Ezechielovi 16, od verše 15, že jeho žena byla děvka, která se vydávala všanc každému milovníku, který šel kolem? Jsem velmi zřetelný, avšak tak to říká Bible. Každý, kdo k ní chtěl vejít, to mohl učinit. To stejné učinila nevěsta Kristova; otevřela se každému špinavému, ohavnému zvyku jedné každé organizace. To stejné učinila.

Budu za to kritizován. To je v pořádku; budu však za to i žehnán. Toto ale je ta pravda, ta Pravda Boží. ON chce, aby to bylo řečeno, a já se pokouším o své nejlepší, abych to řekl.

Ona se chtěla svým mnohým milovníkům líbit. Přitom se zkrřížila tím, že se pokusila Slovo Boží zkrřížit se svými milovníky. Nešlo to, proto to odmítla a udělala si své vlastní slovo. Nyní si činí dokonce nárok, že je sama to Slovo. Avšak protestanté by neměli vinit katolíky, neboť oni činí to stejné v radě jejich církví – smilstvo! Žádný div, že jsou nazvány děvkami. Je to tvrdé, není-liž pravda? To „vám stahuje kůži z těla“, je to ale mnohdy nutné, aby jste se probudili.

To ona učinila. Opustila Ježíše, toho manžela – Slova, jak i tehdy Samuela opustili a zvolili Saule. Opustili proroka, jenž byl pomazán Slovem, a vzali krále se žezlem. Na konec by byli svého Krále se žezlem dostali, v Tisíciletém království; ona však byla zavržena. ON šel k pohanům, aby si tam vzal nevěstu. Souhlasí to? Tak to stojí ve Slově.

Ona opustila Ježíše, to Slovo – Ježíše, Slovo – a vzala si muže s dogmaty, který se nazývá „papež“. Nyní nemá Ježíše, nýbrž papeže. Ani protestanté nemají Ježíše, mají denominace, totéž – obraz šelmy.

Proto nemůže porodit žádné děti Slova, ani jedno jediné. Vždyť sama je děvkou. To říká Bible. Měla ve své ruce pohár, naplněný svým učením, z něhož pily všechny národy. Byl naplněn ohavnostmi a špínou jejího smilstva. Co je smilstvo? Nečistý život. Její učení, které dává lidem, je ta špína jejího smilstva. Králové a obyvatelé celé země byli zptí vínem jejího smilstva. To je to; podívejte se na ni. V okamžiku by vám za to prořízli hrdlo; nejen katolíci, ale i protestanté.

Slyšte, vy metodisté. Kdo zabil Josepha Smitha? Jen se klidně rozčilujte. Sice jeho učení nevěřím, avšak já nevěřím ani tomu vašemu. O to nejde, nýbrž o vás. To je ten důvod. Joseph Smith měl to stejné právo kázat v tomto národě své náboženství, jako i vy. Ale vy jste ho zde v Illinois zabili, bez důvodu jste ho zastřelili, protože učil něco jiného. Potom se rozčilujete nad katolickou církví? Vyjděte ven z toho nesmyslu, vy metodisté, kteří jste určeni k věčnému životu. John Wesley by se v hrobě obrátil proto, že tak jednáte. Určitě by to učinil. John Wesley nezaložil žádnou takovou církev. To udělali ty „rickies“ a „elvises“ po Johnově smrti. Tak je to. To nebyl John Wesley. Ani ti staří letniční nejsou zodpovědni za to, co je nyní, i když je to ještě tatáž skupina, která se po jejich smrti zastavila. To souhlasí. Ježíš Kristus by byl to, co je dnes označováno za letniční církev, nikdy nezaložil. Ani dílo Ducha svatého to není; máte toho jen náhražku. Avšak oni nemohou zmařit Ducha svatého, který nyní působí. ON přesto bude mít Nevěstu. Přesto bude existovat jedna, neboť ON ji předurčil. ON to řekl.

Ona opustila Ježíše, svého manžela Slova, aby se vdala za papeže. Proto nemůže nic duchovního porodit, nýbrž jen denominace. Ona má dostatek semen, ale ona nemůže nic duchovního porodit, protože je děvkou. To jediné, co rodí, je denominační život a mnoho nesmyslného krámu. Katolická církev je směsí pověry, křesťanství a římanství. Letniční církev je na tom právě tak špatně. Mají mnoho poskoku, křiku, mluvení v jazycích, atd. Ale když k tomu dojde, jsou tak zlostní, že by to mohli vzít cirkulárkou a vyhodit vás ze shromáždění. Dokonce i kdyby tam dovnitř vešel Bůh a křísil mrtvé, vyhodili by vás, jestliže s nimi nesouhlasíte a nepřislušíte k jejich organizaci.

My se nyní opět vrátíme k matce-nevěstce. Ona si činí nárok, že může odpouštět hříchy. Vy však nebudete souzeni podle toho, nač si činíte nárok, a ani podle toho uznání. Lidé vás poznají podle vašich skutků. Jak může hříchy odpouštět? Pohledte na ni. Ježíš to činil, ON však mohl říci: „Ukažte mi, kde nevěřím Slovu, pak Mě můžete zavrhnout.“ Ona si činí nárok, že může odpouštět hříchy. To se však může stát jen skrze Slovo. Jen Bůh může odpouštět hříchy. Souhlasí to? Neříkali to také farizeové? Co se jen dělo s těmito slepými pokrytci? Nepoznali, že před nimi stálo Slovo. ON je to Slovo. Čest buď Bohu! Proto mohl odpouštět hříchy. ON byl Bůh. ON byl zjevené Slovo.

Katolická církev tvrdí, že Ježíš dal tu moc jí. ON dal Církvi moc, to souhlasí. To věříme. Všechny její dcery jsou děvky. Všechny její dcery – denominace – jsou děvky. „Bratře Branhamo, to je tvrdé slovo.“ To není mé, nýbrž Jeho Slovo. Ano! Nepochází ode mne, nýbrž od Něho.

Ptáte se: „Jak to, že jimi jsou? Jak se staly děvkami? Jsou to přece všechno dobří lidé.“ Proti tomu neříkám vůbec nic. Netvrdím, že jimi nejsou. Neříkám, že katolíci nejsou dobří lidé. Jsou právě tak dobří, jako všichni ostatní. Jsou to lidé jako my všichni. Avšak jde-li o tuto starou církev, pak je zvrácená. Protestanté jsou tak dobří jako metodisté, metodisté tak dobří, jako baptisté nebo letniční nebo někdo jiný. Oni jsou všichni stejní.

Ta otázka však je, jak víme, že to jsou děvky. Zkoušejte je na základě Slova, pak to budete vědět. Zkoušejte je jednou na základě Slova a slyšte, co ono praví: „Ovšem, v semináři nás učili, že to tehdy tak bylo. To však bylo za času apoštolů. To platilo jen pro apoštoly.“ Mluvte i vy, takzvaní křesťané, jen tam, kde mluví Bible a mlčte, kde i ona mlčí! Nyní bych býval rád, abyste k tomu něco řekli. Vy však mlčíte. Bratře, Boží Slovo přivádí všechno k mlčení. Nikdo se nemůže chlubit. To souhlasí.

Všechny její dcery jsou děvky jako jejich matka, protože páchají duchovní smilstvo vůči Slovu Božímu. Tak se katolická církev stala nevěstkou. Tak se staly její dcery děvkami. Je to totéž; duchovní smilstvo oproti Slovu. Ona i její dcery mají jeden klín nevěstky. Z nich může přijít jen smrt. Bůh nemůže přinést žádný život z něčeho mrtvého, a co se mrtvé narodí, nemá žádný život. Již Job řekl: „Jak by jen mohl někdo čistý přijít z nečistého? Ne, ani jeden.“ To souhlasí. Jak může rodit, když je sama mrtvá? Jak může být pannou, jestliže je nevěstkou? Tu to máte. To je to celé.

My nyní přicházíme k něčemu velmi vydatnému, co od 1. Mojžíšovy až ke Zjevení je plné vitamínů. Povšimněte si, ona a její dcery mají klín nevěstky. Jen smrt z něho může vzejít. Chcete-li přistoupit k nějaké organizaci a míníte, že tím činíte to správné, pak již uvidíte,

kde jste přistáli. Vy jste přistáli „uprostřed smrti“. Docela jistě. Jestliže to nyní nemůžete vidět, pak jste duchovně slepí.

Nyní se k něčemu vrátíme, chopíme se toho a budeme s tím pokračovat. Víte ještě, oč šlo v té bohoslužbě z minulé neděle? O bránu k duši. Vzpomínáte si? Existuje klín v přirozeném, a existuje klín pro ducha. Věříte tomu? Je duchovní klín a je fyzický klín. Smýšlení je klín pro ducha. Myslete na to, vysvětlil jsem vám to poslední neděli a také nakreslil. Existuje pět smyslů, které zvenčí mají přístup k semeni: Zrak, chuť, cit, čich a sluch. Je jich také pět k nitru: kupř. svědomí, atd. K Životu samému je jen jeden přístup. Svobodným rozhodnutím vaší vůle to můžete přijmout nebo odmítnout.

Tímto způsobem se lidé dopouštějí duchovního cizoložství; jestliže vstupem do mysli přijmete lež ďáblu proti Slovu Božímu, přesto, že skrze Slovo víte, jak to je správné. Přesně to učinila Eva. Skrze duchovní spojení, které nastalo tím, že uvěřila lži Satanově a tuto přijala do klína své mysli, byla její duše znečištěna a smrt vešla do její duše. Potom teprve se uskutečnil ten přirozený akt. To je ta jediná možnost, jak se vůbec nějaká žena může dopustit cizoložství proti svému muži: tím, že se k tomu nejprve nechá přemluvit nějakým jiným mužem, který není její muž, a pak se mu oddá. Pak se dopustila cizoložství. A jestliže nevěsta Ježíše Krista připustí, aby lidmi udělaná dogmata a vyznání víry zaujala místo Slova Božího, dopouští se cizoložství.

Něrekl Ježíš: *„Kdo pohledne na ženu k požádání, již s ní zcizoložil ve svém srdci. Kdo na nějakou vdanou ženu i jen s žádostivostí pohledí, již se tím s ní dopustil cizoložství.“* Proč? Protože to do svého smýšlení nechal vejít. To je ten klín; odtud se uvádějí věci do pohybu. Slovo bylo zaseto nejprve, potom do toho přišel Satan.

„Jednoho dne JÁ přinesu zpět život na zemi, přetvořím ji a naplním.“ V čem Eva selhala, to učinila Marie. Ona Slovo přijala. Eva přijala lež Satanovu. Marie přijala Boží Slovo. Semeno Mariino opět naplní zemi skrze Jeho nevěstu, skrze Slovo. Potom bude moci nastat Tisícileté království. Skrze ni vychází Slovo. Slovo je zašíváno do každého předurčeného srdce, potom sestupuje Duch a zavlažuje je. Oni nemohou zemřít. *„JÁ je v den neposlednější vzkřísím.“* Ó, bratře, sestro, to je realita.

Co je to? Smýšlení je klín ducha. K čemu? Aby to přijalo nebo odmítlo. Tak se dopouštějí cizoložství: tím, že si od nějakého ďáblu ducha nechají něco vložit proti Slovu Božímu. Tím se dopouštějí cizoložství. Slyšte: Eva přijala falešné semeno slova – lež Satanovu, která byla proti Slovu Jehovy. Výsledek byl: smrt!

V málo minutách to téma opustíme, chtěl bych ale, abyste to měli skutečně vyložené dříve, než budu muset skončit. Jednu stránku přeskočím.

Hleďte, co Eva učinila. Co učinila? Ona přijala to zvrácené semeno. Jak to učinila? Tím, že uvěřila lži Satanově. Kolik vás jich k tomu může přisvědčit. Jistě tomu tak bylo. Ona přijala lež Satanovu. Co však zrodila, poté, co to učinila! Satan řekl: „Víš ty, je to nádherné. Je to něco nádherného. Víš, že jsi k tomu byla stvořena? Ty jsi skutečně k tomu účelu byla stvořena.”

„Ó, byla jsem?”

„Je to tak krásné pro oko. Je to dobré. Měla bys to zkusit.”

„Ale Bůh, ten Pán, řekl, že to nesmíme, ještě ne. My to nesmíme. Ne, ne!”

„Ach, víš ty ...”

„Ale, jestliže to učiníme, zemřeme.”

„Vy určitě nezemřete.” Tento rafinovaný, výřečný ďábel! On nemá žádné koňské kopyto ani rozeklaný ocas, jak vám to chtějí namluvit. Ne! On stojí jako podvodník na pódiu. To souhlasí. Nebo chce jako „Ricky”, který se svým účesem vyhlíží jako nějaká kachna a někde tam venku sedí, způsobit dceři nějaké matky bolest. Je to ten, který se tak pěkně chová. Ó, už o tom raději nic neřeknu.

Jedná se nyní o ten klín. Eva přijala to zvrácené semeno slova. Nyní bedlivě poslouchejte. My ty souvislosti nyní jasně ukážeme, jak Pán dá. Ona přijala to převrácené slovo. Co ji k tomu přimělo? Byla to lež Satanova, který jí řekl, že se stane moudrou. Ona by mohla patřit k největší církvi, byla by vážená ve městě a byla by jako všichni ostatní lidé. Přesně to věřila nevěsta Jehovy. Totéž se pokusil Satan říci, když Slovo přišlo k Marii. Avšak ona ho odmítla.

Zeptala se: „Jak se to má stát?”

Odpověď zněla: „Duch svatý tě zastíní.” Tak zní Slovo Boží.

Ona odpověděla: „Staniž se mi podle Slova tvého.” Tím přišel život. To je ono!

Víte, co řekl Satan: „Oni se ti všichni vysmějí.”

Ta malá dívka s růžovými tvářemi se o to nestarala. Šla do hor judských a řekla, dříve ještě než něco cítila: „Budu mít dítě,” neboť Slovo již našlo vstup. Více nebylo zapotřebí. Ona nepotřebovala podruhé projít modlitební řadou. Věřila tomu. Ještě neměla žádné známky pro život, pro těhotenství. Ještě nic necítila. Všechno bylo ještě tak, jak to před tím bylo. Avšak vyprávěla každému: „Budu mít dítě.” Proč? Protože to Bůh řekl. Co to bylo? Královské Semeno Abrahamovo.

„S touto ženou budeš mít dítě, Abrahame?“

„Bůh to řekl!“

„To jsi mi již před pětadvaceti lety vyprávěl.“ „Já vím, avšak Bůh to řekl.“ To je ono. Na tom záleží. Bylo to totéž.

Co říkají dnes? „Vyhodí mě z denominace.“

„Ale Bůh to přece řekl! Bůh to řekl.“

„Víš, jestliže se dám tak pokřtít...“

Bůh to tak řekl! Na tom záleží. Tak to je.

To je ta panna; to je ona. Ona přijímá nejen to, co se týká křtu, nýbrž i všechno ostatní – co ještě stojí ve Slovu Božím. U Evy se to stalo v obojím směru: duchovně i fyzicky. Již jsem vám přece dnes ráno řekl, sestry, a prosil vás, abyste mi odpustily, že se zmiňuji o těchto věcech. Pokaždé, když se nějaká žena dá na scestí – já mluvím nyní o Kristu a nevěstě – pokaždé, když se nějaká žena dá na scestí, musí nejprve ve svém rozumu s tím být srozuměna. Tak to je. Nějaký takový darebák ji k tomu musí přemluvit a ona proti lepšímu vědomí to poslechne. Potom teprve se to stane. Právě tak se to vedralo v myšlenky Evy, a ona zapochybovala v klínu svého smýšlení o Slovu Božím. Potom teprve se stal ten vlastní akt.

Ta jediná možnost, jak můžeme být znovuzrozeni, spočívá v tom, že Slovo nejprve přijmeme do klína našeho smýšlení. Potom na to sestoupí Duch a zplodí je. Tak je to. Tím se to stane. To je to skutečné učení evangelia, bratře. Věřím, že Pavel by v této hodině učil totéž, kdyby tu dnes stál.

Jaký výsledek mohla vykázat? Duchovní i fyzickou smrt. Co obdrží jako výsledek ti, kteří přijímají to jiné slovo, jež je uvádí do „dneška“, kdy mají svoji zábavu? Duchovní i fyzickou smrt! Tělo i duch budou zrušeni a nebudou víc existovat. To přesně souhlasí.

Klín Mariin, její smýšlení, bylo panenské. Proč? Protože v Slovo Boží věřila. Bylo jí to jedno, jak velmi ji kritizovali, co jiní říkali; to s tím nemělo nic společného, ona přesto věřila Božímu Slovu.

Přál bych si, abych vám toto mohl vyjasnit. Chápete to? To první bylo její smýšlení. Dříve než se v jejím skutečném klíně něco stalo, muselo se nejdříve v něm^s něco stát, aby Duch mohl vejít a všechno ostatní učinit. Dříve, než může nastat pravé duchovní zrození, musí nejdříve vejít Slovo do vašeho smýšlení; vy mu musíte věřit. „*Kdo Mé Slovo slyší, a věří tomu, který Mne poslal, ten má život věčný a na*

soud nepřijde, – nepotřebuje procházet dobou soužení – nýbrž přešel ze smrti do života.” Na tom záleží.

Povšimněte si: klín jejího smýšlení byl panenský. Protože její smýšlení bylo panenské, věřila Slovu Božímu. Vy řeknete: „Pohleď sem, bratře Branhame. Nemohlo to tak být. To je nemožné. Pak by to byl John Wesley viděl; a Tak-a-tak by to byl rovněž poznal.”

To stejné by byl mohl ďábel také Marii říci: „Kdo jsi ty? Ty jsi ta nejchudší ve světě. Tys přece jen mladá holka s tvými šestnácti nebo osmnácti lety, která nosí vodu ze studny. Tvůj otec je mrtev a tvá stará matka slepá.” Její matka se jmenovala Anna, tak je nám to oznámeno. „Proč bys to měla být zrovna ty?”

„Slyš: Moje stará matka je sice slepá, ale ona je bohabojná žena. Svými rty zasela do svého srdce Semeno. Sama jsem v Slově četla, že Bůh u Izaiáše 9:6 řekl: ‚Panna bude těhotná,‘” Haleluja!

Můžete vidět, jak Slovo se stává tělem? Tu to máte! Bůh bude mítí Církev. Ona bude zrozena ze Slova Božího, neboť je to živé Slovo Boží. Vidíte to?

„Jak to víš?”

„Stane se to!”

„Ty přece víš, jak tě od nynějška budou označovat?”

„Nic na to nedbám, jak mě označují. To s tím nemá nic společného. Staniž se podle Slova Pána.”

Ó, mohl by to dnes říci každý? Kdyby lidé – my všichni – přece skutečně ze srdce mohli říci: „Staň se mi podle Slova Tvého, Pane,” a opravdu to tak mínili! Ten jeden i ten druhý, všichni, kteří jsou skutečně předurčeni, pochopí, co to ve skutečnosti znamená. Bratře, pak uvidíte jiskry sršet; až to prožijete, co přijde, až začne na toto Slovo padat vláha, jestliže jste to skutečně do sebe přijali!

Co to bylo? Panenský klín smýšlení a panenský klín pro to děťátko. Co byl ten výsledek? – Věčný život! Eva byla dobrá žena, ona byla panna, ale potom skrze slovo ďábla vpustila do sebe lež ďáblovu. Co on učinil? On ji přivedl k tomu, aby měla styk nesprávným způsobem. Co bylo její dítě? Smrt.

Marie měla panenské smýšlení, panenský klín. Když ji chtěl ďábel pokoušet, potom, když k ní přišel anděl a řekl jí: „Ty se staneš matkou Syna,” tu řekl Satan: „Bude nejlépe, když o tom pomlčíš.” Avšak anděl oznámil, že to bylo jednání Boží. Bezpochyby myslila přitom na Izaiáše 9:6 a pravila: „Já jsem služebnice Páně.” Co byl výsledek? Panenské zrození. To věčné Slovo bylo v ní, a ona zrodila věčný život.

Nevěsta Jehovova má smíšené semeno v sobě. „Cos to právě řekl, bratře Branhame? Dnes ráno jsi řekl, že nevěsta Jehovy se dopustila cizoložství.”

Nevynechám to. Dejte nyní, prosím, bedlivý pozor. Mám zato, že máme ještě jednu hodinu času. Musím ještě několik věcí říci. Mnohé budu muset přeskočit, jiné v několika minutách přečtu, a to tak rychle, jak jen mohu. Myslím, že za jednu hodinu skončíme. Snášejte mě ještě a modlete se za mě.

V čem jednala nevěsta Jehovova zvráceně? Koho poslal Jehova k Své nevěstě do Egypta? ON řekl Abrahamovi, že Jeho nevěsta, Jeho Semeno po čtyři sta let bude bydlet v Egyptě. Čas nadešel, kdy se to Slovo mělo naplnit. Jsme my v čase, kdy Slovo Boží se má naplnit; v čase osvobození, vyvedení? Jak dostali Slovo? Založili nějakou organizaci? Sešla se nějaká skupina kněží a řekla: „Bratři, nyní budeme hlasovat. Bylo jednoduše usneseno, že založíme organizaci ‚farizeů‘. Skrze tuto bude Bůh působit?” Něco takového Bůh nikdy neučinil.

Koho jim poslal? Proroka! Slovo Páně přichází k proroku. ON mezi nimi nechal povstat proroka, pomazal ho a potvrdil ho uprostřed všech těch ostatních dáblů, kteří tam byli činní, skrze divy, atd., protože Mojžíš stál věrně na Slovu.

On vyvedl lid ven; smíšený zástup s ním vytáhl. V blízkosti zaslíbené země, ještě před tím, než tam došli, dopustila se Jeho milovaná nevěsta cizoložství s Moábem. Neříkejte mi, že to neučinila. Jak se to stalo? Tím, že lživý prorok povstal proti Slovu Božímu, který všechna ta znamení a rituály měl a byl právě tak duchovní jako Mojžíš.

Hleďte! Poslouchejte nyní dobře! Izrael, který se tam utábořil, nebyl žádnou denominací. To souhlasí. Co bylo s nimi? Oni měli ve svém středu pomazaného proroka. Ohnivý sloup je doprovázel. Oni měli Skálu, která je napájela. Všechno bylo při nich v pořádku. Postavili sedm oltářů; to bylo dokonalé. Na ty oltáře bylo přineseno sedm čistých zvířat. Byli to skopci a skopec reprezentuje příchod Kristův.

Co udělal Moáb? Poslal tam Baláma, který rovněž postavil sedm oltářů, přesně jak to oni učinili. Neříkejte, že nebyli fundamentální; měli byste lépe vědět, co tu říkáte. Ježíš řekl: „*Kdyby možné bylo, dokonce i vyvolení by byli svedeni.*” Záleží to na duchovním zjevení. Jestliže Slovo pochopíte, uvidíte, jak bude Slovo zjeveno.

Hleďte, zde se nacházeli, a tam byl Moáb. Bezpochyby byl Balám nějakým biskupem, váženým mužem. Jistě! On postavil sedm oltářů a obětoval sedm skopců. To je znamení pro to, že věřil v příchod Mesiáše. Bratře, kdyby bylo šlo jen o fundamentální postoj, pak by je obojí musel Bůh uznat.

Kain postavil Pánu oltář – syn Satanův postavil Pánu oltář! Byl to stejný oltář, jak ho i Ábel postavil. Oba se modlili, oba chodili do církve, oba přinášeli své dary. Oba vykonali svou povinnost, šli tam a vzývali toho stejného Boha. Jen jeden byl ale přijat; ten druhý byl ztracen. Jak to přišlo?

Ježíš řekl: „*Na této skále postavím JÁ Svoji církev.*” Katolická církev k tomu míní: „*Ta skála, na níž byla postavena církev, je Petr.*” Katolická církev tvrdí, že Petr je tam pohřben. To je lež. Pokud vím, mluví Bible o tom, že působil v Jeruzalémě, zatím co oni říkají, že on je pochován v Římě. On tam nikdy nebyl. Oni to však tvrdí. Historie podává zprávu, že Pavel tam byl. Oni tvrdí, že i Petr je tam pohřben. I kdyby tomu tak bylo – jaký význam by to mělo? O tom přece Ježíš nemluvil. Hleďte, jak oni dokonce i přirozené věci uvedli do zmatku.

Protestanté tvrdí: „*Ježíš řekl, že ON je tou skálou.*” To ON neřekl. ON pravil: „*Blahoslavený jsi ty, Šimone, synu Jonášův, neboť tělo ani krev ti to nezjevily ...*” On dosvědčil: „*TY jsi Kristus, ten Syn Boha živého.*” Ani tělo ani krev mu to nezjevily – on se tomu naučil v nějakém semináři. „*Žádná denominace ti to nedala, nýbrž Můj Otec v nebesích ti to zjevil, a na této skále – duchovně zjevené pravdy Slova Božího – zbuduji Svoji Církev, a brány pekla ji nepřemohou.*”

Co učinil Moáb? Přišel tam a učil děti Izraele: „*Podívejte se, přátelé.*” Totéž nyní učinili letničtí. „*Pohleďte, nejsme my všichni stejní? Nevěříme v téhož Boha? My všichni jsme si rovni.*” Moábité byli potomci jedné dcery Lotovy. Ta celá rodina přece tehdy unikla; přesto byl „*vlas v polévce*”. Takoví byli: podvodní. Hleďte, tam byli a řekli: „*Pohleďte přece, my jsme všichni stejní.*” Kolik z vás jich to ví, že to byli potomci Lotovy dcery – toho dítěte, které měla se svým vlastním otcem – skrze krvesmilstvo. Přesto řekli: „*My všichni jsme si rovni; my metodisté, my baptisté, my presbyteriáni, ano my všichni bychom chtěli z vašeho oleje. Jsme přece všichni stejní.*” Co učinili? Oni se ženili a vdávaly mezi sebou. To učinilo letničtí hnutí s těmi protestanty. Oni se vdali do Světové rady církví poté, když se sami stali organizací. Je to totéž jako s Izraelem tehdy; kvůli duchovnímu a přirozenému smilstvu byli zavrženi. Od té doby je Bůh již nepřijal. Dokonce Samaritáni stáli pod kletbou. Souhlasí to? Jistě! Jehova je zavrhl.

Nevěsta Kristova učinila to stejné. Ona se smísila s denominačním semenem a dala Krista, svého Snoubence, pryč. A vy letničtí, co je s vámi? Ve Zjevení 3:30 najdeme proroctví, podle něhož se Ježíš Kristus v tomto časovém období nachází mimo Svou vlastní církev a klepe na dveře, zatím co se pokouší opět vejít dovnitř. To je ten nejotřesnější obraz z celé Bible. Co ona učinila? Ona se vydala všanc smilstvu. Proč přichází

Ježíš a klepe? Ježíš přijde opět, aby vzal Svoji Nevěstu, avšak když ON přišel a klepal na dveře, tu Jej nepustili.

Je řečeno: „Ty sem nemůžeš přijít a držet probuzení. Ukaž nám nejdřív jednou tvé ordináčnické papíry.” To řeknou muži, který je naplněn Duchem svatým, který přináší pravé, pravdivé Slovo Boží a skrze jehož službu je oznamováno Slovo Boží. Nic nelze proti němu uvést, ani nemorálnost ani něco jiného. Kdo ho může z něčeho takového obvinít? Je-li v nějaké denominaci, říkají: „On nenáleží ani k lidem jednoty ani k těm ‚Assemblies‘ – on patří k těm trojičním lidem,” nebo: „On nepatří k těm trojičním lidem, nýbrž k těm ‚Assemblies‘.”

Vy ubohé, nemanželské děti! Styďte se! Bůh je venku, avšak co řekl Jan, ten poslední posel před Jeho prvním příchodem tehdy? ON je s to z těchto kamenů Abrahamovi vzbudit děti. Ať vám nepřichází na mysl, abyste říkali: „My patříme k těmhle!” nebo „My patříme k tamtěm.” Bůh je mocen Abrahamovi i z těchto kamenů vzbudit děti.

Pojďme nyní dále. Ó, jak to miluji! Avšak nevěsta Kristova smíchala své semeno, jako ta Adamova nevěsta a všechny ostatní, a kvůli své denominaci vyhodila Krista ven. Jistě to učinila! Ona odmítla Boha, svého budoucího Muže, jako tehdy Eva, a přijala smrtící lež. Jako výsledek vzešel plevel; zrodila se z ní mrtvá, formální církev – kostel.

Vy myslíte, že je to lež? Jak je to s vámi, vy letniční? Vy jste ještě formálnější než baptisté. Víte co? Nyní to vypadá velmi chmurně, že ano? Co však stojí u Joele? „*Já nahradím, praví Pán.*” Tento laodicejský věk, v němž Pán klepe na dveře a pokouší se opět vejít dovnitř, je ten nejsmutnější obraz, jaký v Bibli existuje.

Adam našel svoji ženu těhotnou se semenem smrti, protože přijala lež Satanovu. Josef našel svoji ženu těhotnou se Semenem Božím, neboť ona přijala Slovo.

Oč při tom všem jde? Co tím chci říci? Ptám se vás, vás lidí, kteří posloucháte prostřednictvím přenosu, vás venku, v těch autech a vás zde v kapli: poznáváte vy nyní, proč jsem tu chtěl zůstat a toto odhalit? Já přece nemám nic proti mužům a ženám, ani to nejmenší ne, avšak já se prostě nemohu odebrat na tu stejnou půdu. To nemohu, neboť je to zvrácené.

Myslím na jedno místo v Písmu, které bych chtěl ještě zmínit, když byl Ježíš pokoušen, řekl Mu Satan: „Chci Ti dát všechna království světa, neboť ona patří mně.” Nejdříve přece k Němu přišel se stejnou věcí jako u Evy, když se jednalo o proměnění kamenů v chléb, který měl ON jíst. „*Jestliže padneš budeš se mi klaněti, dám Ti všechna království*” – „Stačí jen, když přistoupíš k naší skupině!”

Poprvé mu Ježíš odpověděl: „*Stojí psáno: ‚Nejen samým chlebem živ bude člověk, ale každým Slovem, vycházejícím z úst Božích!‘*”

Co je ale? Mnozí z vás kazatelů se obávají zaujmouti své stanovisko. Vy máte strach, že vás nenechají déle v organizaci: „Co jiného se má tedy dělat? Jinak přece vyhodí jednoho ven!” Je mi vás líto; nejvíce pro vaši slabost. Ano! Kde je vaše víra v Boha? Mně řekli to stejné. Ovšem! Sedmnáct let jsem pracoval, až mě Bůh vzal a toto zde mi zbudoval. Potom jsem si myslil: „Satane, teď můžeš přijít a vidět, co vzniklo.” Jestliže skutečně poznáte, že vám Bůh zjevil o něčem pravdu, pak neexistuje nic na světě, co by vám to mohlo uloupit. Tak to je. Vy jste absolutně nepřemožitelní; ne vy, ale Bůh, který je ve vás. Ani Kristus jako člověk to nebyl, ale to Slovo, které v Něm bylo; právě tak málo to byla Marie – nýbrž to Slovo, které se z ní narodilo.

Z čeho má člověk žít? Ne ze svého platu, ale ze Slova Božího; také ne z vaší organizace, která mu dává byt. Říká se: „Ukaž mi své doporučující dopisy. Máš dobrou pověst? Musíme to přezkoušet. Ano, jsi stoprocentně uznán. Na několik dní tě přijmeme na zkoušku pro jedno probuzení a uvidíme, jak se osvědčíš.” Ó, ó! Jak by mohl kdy Bůh v takové skupině působit, která je dvakrát mrtvá, s kořeny vyrvána a zpráchnivělá? Je ještě něco jiného.

Bůh vás všechny zehnej. Poslyšte mě. Já nemohu nic jiného, než Slovu Božímu věřit. Chtěl bych, aby to byl můj život, všechno, co já jsem. Vy máte činit totéž: Dopusťte, aby způsob vašeho života, vaše mluvení, vaše jednání, vše, co činíte bylo podle Slova Božího. Nechtě do vás vejít smýšlení, jaké bylo v Kristu, abyste se stali těhotní se Slovem. Jinak, jestliže přijmete smýšlení nějaké denominace, stanete se s tím těhotní. Jestliže jste nechali smýšlení Kristovo do vás vejít, nemůže ON své vlastní Slovo popřít, neboť ON je Bůh. Potom otěhotníte se Slovem a budete je věřit. Pak už nepůjde o to, zda vás vyhodí, odezenou, zda každé dveře budou před vámi zavřeny – vy přesto půjdete v před. Amen. Musím si popíšíť.

Kristus si nyní bere nevěstu, která ve svém duchovním klíně, ve svém smýšlení, otěhotní Jeho vlastním semenem Slova a nesmísí se s denominačním brakem. Ona je Mu pannou.

Myslím na to, že jsem po tři dny seděl tam v té místnosti, modlil se a postil a čekal na Pána. Když mi to bylo dáno, mínil jsem: „Ó Bože, co je to? Pak musím být zřetelný. Zde jsem. Co bude ze mne, když toto všechno církvi přinesu? Ona to neunes. Co mohu dělat? Z každého stínového obrazu a symbolu jsem seznal, že církev je ztracena. Co se musí dělat?”

Pak mi napadlo to Slovo: „*JÁ nahradím,‘ praví Pán. ‚JÁ nahradím.‘*” Vzpomínáte si na tu starou borovici, dokonce když ji oheň

již zasáhl a spálil, odhazuje ještě semeno. Toto semeno zrodí opět nový strom. Jestliže i ty staré stromy těch organizací, atd. budou spáleny, zbude přesto Semeno Slova. A tak jistě, jako že existuje svět, Slovo Boží se opět zrodí a rozplodí se. Tentokrát to ona neopomine.

Co je s Kristem? Věříme, že jsme v konečné době, že ano? Věříte, že nejprve musíme zasít semeno, dříve než můžeme mítí nějakou žeň? Vidíte, proč jsem to vzal na sebe, aby mě církev odmítly, všechno možné o mně mluvily, ta nejrozličnější označení mi daly, a já zůstal v souladu se Slovem? Setba se stala, semeno bylo zaseto. Ono je již zaseté, přátelé. Již se to stalo. Nyní to mohu říci: Je to už za námi. To souhlasí. Bylo již zaseto; i to denominační semeno a všechna ostatní.

Je to tak, jak náš milovaný bratr Billy Graham zde v Louisville řekl. Vzal Bibli a řekl: „Když Pavel vešel do nějakého města a držel probuzení a jeden se obrátil, potom po jednom roce jich našel šedesát, kteří se obrátili skrze toho jednoho.” Mínil: „Držím šestinedělní probuzení a obrátí se jich třeba dvacet tisíc. Když se ale za šest měsíců vrátím, nenajde se jich už ani dvacet.”

Jak to přijde? Protože to nejsou žádní praví obrácení. Jsou to lidé, kteří byli k denominačním obrácení, více nic. Vy jste zaseli, jistě. Avšak zaseli-li jste denominační semeno, také to sklídíte. Řekne se: „Pojď, bratře, přístup k církvi, nech se zapsat.” Více nevědí. Tak je to.

Ti letniční učinili totéž. Mluví v jazycích a myslí, že to postačí, více že nepotřebují. „Pojď, přístup k církvi.” Klidně zůstávejte při vašem falešném křtu a tomu podobném, více nepotřebujete činit. Avšak, až Kristus přijde, potom ON přijde k panně, Církvi, která se nesměšuje s dogmaty a je bez poskvrn a vrásek nějaké denominace. Ona bude mítí to Slovo, a jen Slovo.

Lidé, sem jsme došli. Požehnán buď Pán! Nyní přicházíme k tělu, které Nevěsta Kristova tvoří. Ona je tělo z Jeho těla a kost z Jeho kosti. Pospíším si. Tělo z Jeho těla a kost z Jeho kosti! Kladu vám otázku: Proč ten déšť, který až dosud spadl, nezrodil Nevěstu Kristovu? Chtěl bych, abyste mi to zodpověděli.

My věříme, že se má zrodit a že se to mělo už stát. ON prodlévá jako ve dnech Noemových a Svoji Nevěstu připravuje. Proč vy letniční jste nepřivedli nevěstě Ženicha, když ten déšť před čtyřiceti, resp. padesáti lety spadl a letniční hnutí začalo? To chci nechat okamžik působit** Proč ne? Protože jste ji svými vlastními denominacemi učinili těhotnou. Přesně to jste učinili. ON si nevezme žádnou nevěstku. ON se ožení s pannou. To je zřetelné, avšak je to pravda. Vy to nyní docela

** proniknout

přesně víte a nepotřebujete víc tápat kolem. Neopisují to^{††**}), nýbrž vám říkám pravdu.

Proč jste ji nezrodili? Nepřiblížili jí Kristu? Protože k tomu nebyla v tom stavu. ON ji našel v cizoložství, což byl ten důvod k tomu, že děti po svém narození nežijí věčně. Adam našel svou ženu těhotnou. Jehova právě tak; proto si musel vzít Nevěstu z pohanů. Z toho důvodu si Kristus bere nyní Nevěstu, neboť ON tu skupinu, která se tak označovala, našel těhotnou. ON bude mít Své semeno a někdo Její přijme, neboť jsou k tomu předurčení, aby na konci cesty byli Církví.

Jako Adam a Jehova našel ji ON těhotnou s lidskými, denominačními učením. Podle pravdy Boží v 1. Mojžíšově 1 rodí každé semeno podle svého druhu. Když potom Duch na ně padl, byli tu lidé, kteří svůj klín naplnili denominačním semenem svého vlastního myšlení. Proto se stala takovou, jakou je, a Kristus k ní nemohl přijít. To je tvrdé, že ano?

Nacházel jsem se jednou v Green's Mill, kde jsem byl po dva dny na modlitbě. Je tomu již mnoho let. Odtamtud jsem jel do Mishawaky. Ještě nikdy před tím jsem nemluvil na zvukový pásek. Jel jsem tedy do Mishawaky. Vzpomínáte si na toho barevného mladíka? Narazil jsem tehdy na letniční lidi; o tom jsem ani nevěděl, že něco takového vůbec existovalo. Když jsem tam přišel a s nimi se setkal, myslil jsem, že jsem našel anděly. Viděl jsem, jak mluvili v jazycích. O tom jsem předtím nikdy neslyšel, avšak tam byli. Běhali sem a tam a mluvili v jazycích. Mínil jsem: „To je obdivuhodné.“ Byly to svobodné letniční sbory, které se tam sešly. Tehdy existovala ještě rasová diskriminace mezi bílými a barevnými, proto se musela konference konat na severu; bylo to v Mishawaka, Indiána.

Měl jsem ještě 1,75 dolaru – právě dost, abych se dostal domů. Pětadvacet centů jsem již vydal za okoralé berlínany nebo chlebičky, které byly již 2-3 dny staré. Z hydrantu jsem si přinesl džbán plný vody. Na spaní jsem zajel se svým starým fordem do žitného pole a rozložil sedadla. Tak jsem vyžehlil v noci své kalhoty ze seersuckru^{‡‡} a starou T-košili, jež jsem nosil. Příštího jitra jsem tam znovu šel. Jíst jsem s nimi nechtěl. Byl jsem sice pozván, avšak nechtěl jsem s nimi jíst, protože jsem neměl nic, co bych mohl dát v oběť.

V ten den tancovali, poskakovali a zpívali v Duchu. Myslel jsem: „Ó, to se dobře poslouchá.“ Jeden se zvedl a mluvil v jazycích; druhý

†† neříkám to zastřeně

‡‡ seersucker = drsná bavlněná látka

dával výklad. Bratře, ono to souhlasilo. Oni vyvolávali lidi ve shromáždění. Myslil jsem: „Ó bratře, to je obdivuhodné.”

Bylo řečeno: „Paní Jones nebo Tak-a-tak, pojď nyní. Pán tě volá.” – A ona přišla. To souhlasí.

Ten jeden mluvil v jazycích, druhý to vykládal. Myslil jsem: „Tisícileté království nastává. To je ono! Kdybych tak jen mohl potřást ruku těmto bohabojným mužům!” Tak jsem přemýšlel. Když jsme se o přestávce procházeli, šel jsem k jednomu z nich. Neznali mě; byl jsem pro ně prostě jeden mladý muž. Když byla udělána přestávka, obešel jsem budovu a potkal přitom jednoho z těchto mužů. Podal jsem mu ruku a řekl: „Dobrý den, bratře.”

Vy víte přece, že Bůh mi dal ten dar poznávat věci, když ON chce, abych je znal. Mínil jsem: „Jestliže ho jen přiměji k tomu, aby něco řekl, pak bych mohl zjistit, zda je to skutečně pravda nebo ne.” Zdálo se, že je jedním z těch vedoucích. Podal jsem mu tedy ruku a řekl: „Dobrý den, bratře.” On odpověděl: „Dobrý den.” Trochu jsem s ním mluvil. Byl to pravý křesťan, a já jsem si myslel: „Chvála buď Bohu!”

Za chvíli jsem šel za roh a potkal jiného muže. I jemu jsem řekl: „Dobrý den, bratře!” a trochu jsem s ním promluvil. Jestli jsem mluvil kdy s nějakým pokrytcem, potom tam. On měl tmavovlasou ženu a měl dvě děti se světlavou ženou. Viděl jsem to před sebou ve vidění.

Myslil jsem: „To mne nyní mate. Jak může tentýž Duch být na bohabojném muži a současně na tom druhém, který je ďábel, pokrytec.” Myslil jsem: „Ó Bože, nejlépe bude, když se tou celou věcí nebudu zabývat, neboť já se v tom nevyznám.” Tehdy jsem byl asi 19, 20 let starý. Mínil jsem: „Raději se tím nebudu zabývat. Nevyznám se v tom. Jak pro všechno na světě to může být možné? Nemohu o tom nic říci; nemohu nic proti tomu říci. Víím jen, že tento muž je zvrácený.” Byl to ten stejný Duch; pozoroval jsem to. ON tam sestoupil a měl tytéž účinky. Mínil jsem: „Zde něco nesouhlasí; jinak to nemůže být.”

Tento muž se mě pak zeptal: „Přijal jsi již Ducha svatého?”

Odpověděl jsem: „Nemyslím, že bych měl to, co vy máte.”

Potom řekl: „Chvála Bohu! Mluvil jsi kdy v jazycích?”

Odvětil jsem: „Ne.”

Mínil: „Potom jsi Ho nepřijal.”

Řekl jsem: „Ne, patrně ne,” a vysvětlil: „je to něco nového pro mne. Nikdy předtím jsem to neviděl ani o tom neslyšel.”

Řekl: „Jdi tam dovnitř a přijmi to. Je to i pro tebe.”

Poděkoval jsem se a mínil: „Bratře, to, co ty máš, to bych nechtěl.” Potom jsem ještě trochu přihlížel, vzápětí jsem opět chodil kolem a dělal

to tak po delší chvíli. Večer jsem šel do lesa. Mínil jsem: „Ó Bože, buď mi milostiv. Pojedu domů.“ A jel jsem domů. Nemohl jsem říci nic pro ani proti tomu.

Později jsem byl zase jednou v blízkosti Green's Mill. Tam je malá jeskyně, do níž se vždy odeberu. Vy to přece víte. Byl jsem tam kvůli jiné věci a tři nebo čtyři dny jsem se postil a modlil. Jednoho odpoledne, když se v jeskyni již stmívalo, šel jsem ven. Tam bylo nádherné; slunce prozařovalo listím a směrem k potoku tam ležel povalený strom. Sedl jsem si na něj a protřel jsem si oči, neboť jsem byl po celou dobu v té temné jeskyni. Položil jsem tam Bibli a myslil: „Přečtu si něco z Bible.“ Potom jsem se opřel o jednu větev a trochu odpočíval. Byl jsem úplně pokrytý prachem.

Potom jsem začal číst. Otevřel jsem Bibli, a byla to 6. kapitola k Židům: *„Nebo nemožné jest jednou již osvíceným, kteříž i zakusili daru nebeského, a účastníci učinění byli Ducha svatého a okusili také dobrého Božího slova, a moci věku budoucího, kdyby padli, zase obnovili se ku pokání ... země zajisté, kteráž často na sebe přicházející déšť pije, a rodí bylinu příhodnou těm, od kterýchž bývá dělána, dochází požehnání od Boha; ale vydávající trní a bodláky zavržená jest, a blízká zlořečení, jejíž to konec bývá spálení.“*

Pomyslíl jsem: „Co je to? – Zastav! Co tu stálo?“ Potom jsem si řekl: „To s tím nemá nic společného“ a listoval dále, neboť já jsem tam přišel, abych se modlil kvůli něčemu jinému. Potom jsem svoji Bibli opět tam položil a myslil: „Snad bych měl dále listovat a něco jiného číst.“ Otevřel jsem Starý Zákon. Vítr však vjel dovnitř a vracel listy zpět, až opět bylo otevřeno u Židů 6. Podíval jsem se na to a viděl to pak. Proto jsem ji opět vzal do ruky a četl totéž místo ještě jednou. Myslíl jsem: „Budeš pověřčivým, Bille?“ Potom jsem chtěl číst jiné místo; nebylo mi to možné. Začal jsem sice číst, ale nemělo mi to co říci. Pomyslíl jsem: „Nyní prostě pozdvihnu své ruce a budu chválit Pána.“ Tedy jsem Bibli položil a zdvihl své ruce, abych Pána chválil. Když jsem ruce zdvihl, přišel opět náraz větru. Zavál kolem mne, a když jsem se tam podíval, bylo opět otevřeno u Židů 6. Četl jsem to ještě jednou a mínil: „Co to znamená? Nerozumím tomu.“ Na tu letniční myšlenku jsem již dávno zapomněl a přemýšlel, co to asi znamená.

Seděl jsem tam a pomyslíl: „Obsahuje to něco obzvláštního, Pane? Já přece věřím ve vyvolení. Ti, kteří jednou osvícení přijali a stali se účastnými Ducha svatého a Slovo Boží okusili, to jsou ti ‘věřící k hranici’,“ řekl jsem, „kteří se té pravé věci velmi přiblíží, potom ale jdou zpět, jak to bylo aspoň za časů Jozue a Kálefa.“ Jozue a Kálef přešli na druhou stranu. Ti ostatní přišli až k hranici, ochutnali a viděli ta dobrá díla Boží, avšak potom je odmítli.

Existují lidé, kteří během celé doby v církvi seděli a říkali: „Bratře Branhame, tomu věřím,” ale nikdy něco podobného neučinili. Je nemožné, aby kdy přešli na druhou stranu. Oni přicházejí, a káže se ženám s krátkým vlasem a v příštím roce mají stále ještě krátký vlas. Je jim kázáno, ale ony dělají právě tak dále. Ony to nevidí. Jsou to ”hraniční věřící”. Je řečeno: „Ó, ano, já věřím, že to souhlasí.”

Myslil jsem si: „Přirozeně, že tomu věřím.” Avšak když jsem přišel k místu, kde je psáno: „*Jestliže přináší trní a bodláčí, pak je nepotřebný a jde vstříc prokletí, jehož konec vede do ohně,*” tu jsem si pomyslil: „Co to znamená? Tomu nerozumím.”

Seděl jsem tam a myslel: „Ó Bože, jestli toto je něco, co bys mi rád dal vědět – jsem přece zde, protože potřebuji od Tebe jedno vidění, Pane, abych věděl, co mám kvůli jedné službě činit –, tak mi to řekni, Otče.” Pohlédl jsem nad údolí, jež se rozprostírá mezi Charlestonem, v jehož blízkosti jsem byl, a New Marketem. Tu jsem spatřil něco jako nějakou duhu nad údolím. V této duze se zdálo, že se něco točí. Pohlédl jsem a viděl, že to byl svět. Bíle oděný muž šel na něm.

Mnozí z vás jsou příliš mladí, než aby to ještě znali. Vzpomínáte si ještě na to, jak se osivo rozsávalo? Uvázali si kolem sebe velké lněné plátno, které po straně viselo trošku dolů, sáhli rukou dovnitř a rozsávali je. Br. Woode, ty si na to určitě ještě vzpomeneš, že se semeno takto rozsávalo. Vzali je do ruky, a tak je rozsávali. Vítr je vál na pole.

Viděl jsem tedy muže, který byl oděn bíle. Chodil po něm a vyséval semena. Viděl jsem, jak po zemském ohybu odcházel. Mínil jsem: „Co to může znamenat? Potom jsem viděl, že po něm, jakmile se k němu obrátil zády, přišel jeden darebák, který měl takový pohled. I on měl pytel plný semen a sel plevel za tím prvním. I on obcházel kolem země. Rozhlédl se kradmo kolem a rozséval semeno. I on obcházel zemi.

Potom jsem viděl, jak obojí vzešlo: pšenice i plevel s trny a bodláky. Obojí rostlo společně. Potom nastalo veliké sucho. Viděl jsem, jak ta malá pšenice svésila svou hlavu, protože byla blízka toho, že zahyne žízní. Viděl jsem, jak ten lopuch svésil svou hlavu, protože umíral žízní. Všechny se začaly modlit o vodu. Náhle přišel mohutný déšť jako odpověď na modlitby. Déšť se spustil na zem a jakmile voda zasáhla zemi, napřímila se ta malá pšenice a řekla: „Sláva, sláva, sláva,” a ten lopuch se rovněž napřímil a zvolal: „Sláva, sláva, sláva.”

Myslil jsem si: „Co je to teď? Pšenice jásá, to mohu vidět. Avšak co tím míní ten bodlák?” Tu řekl ON: „Čti k Židům 6.”

Déšť padá na spravedlivé i na nespravedlivé. To je ono; proto jsme až dosud neměli žádnou nevěstu, která byla připravena pro Krista. Rozsávali jsme denominační setbu namísto Slova. Co se tím stalo? Bylo

ještě více denominačních děti zrozeno. To souhlasí. Avšak i pšenice mezi to zapadla.

Avšak hleďte, tentýž Duch, skrze něhož pravý, pravdivý věřící mluví v jazycích, ten pravý Duch, který z pravého věřícího činí křesťana – tentýž Duch nechává i té náhražce vzejít. Neboť ON zavlažuje Slovo, semeno. Je to jako s tím křížením Evy. Ten kříženec je právě tak šťastný, jása právě tak, těší se z toho právě tak jako ti ostatní. Avšak co je ta pravda při tom? To semeno je od svého počátku zvrácené.

Tedy všechna vaše lidská předvádění vůbec nic neznamenají. I kdybych jazyky lidskými i andělskými mluvil, lásky ale kdybych neměl nic mi to neprospívá. Kdybych i hory přenášel, neměl ale lásky, nejsem nic. A kdybych všechno své jmění dal za pokrmu pro chudé, lásky ale kdybych neměl, nic mi to neprospěje. Kdybych mluvil lidskými a andělskými jazyky, jsem jen kov znějící a zvonec zvučící. Není to nic. Slyš, církvi. Letniční nejsou nic. Proč ne? Protože jsou zkřížené semeno. Oni se nemohou stát Slovem.

Tu to máte. Tělo, které opět zrodí tělo Kristovo, musí mít panenský klín. Slovo! Jistě. Slyšte to: Proto chtěli „1944 o milión více“ dostat, jak znělo heslo baptistů. Proto nemohli letniční denominace mít žádné duchovní narození, skrze něž by Kristus a Jeho moc byla vyšla. Neboť spadl teprve déšť k rozsévání. Oni zrodili denominační církve a sjednotili se s ostatními evangelikálními skupinami. Ona nastoupila cestu Chóre, protože šla společně s denominacemi.

Vrátíme se nyní k Starému Zákonu, abychom uvažovali o několika stinných obrazech. V málo minutách budu ještě o něčem pojednávat a potom skončím. Vezměme několik stinných obrazů ze Starého Zákona, abychom tyto věci dokázali. Několik hodin jsem potřeboval, abych to připravil. Nyní to téma, resp. ten program změním. Mám zde ještě několik stran, my však určitě nebudeme moci všechno probrat. Musím si velice pospíšet. Přečtu to nyní, jak rychle mohu, protože vím, že již jen málo času máme. Jste unaveni? Ne? Pak tomu jsem rád. Dobrá, jdeme dále.

Proto máme všechny ty věci, které jsou k dispozici. Jestliže všechno to, co jsem řekl, nesouhlasí s Biblií – není-li to v souladu se Slovem Božím, pak je to zvrácené. Jistě! Těchto symbolů se právě jen dotknu a nebudu je vykládat podrobně. Chci je jen zmínit, abychom pochopili souvislost. Slibuji, že to učiním tak rychle, jak to jen jde.

Dosáhl jsem jednoho bodu, kdy jsem byl tak přesazen do Ducha. Potom jsem nechal církve svolat, abych jí ukázal a Slovem dokázal, co se stalo. Když jsem to učinil, myslel jsem: „Pane, budou tam lidé. Co jim mohu říci? Já neumím předpovídat budoucnost. Nemohu jim nic říci, co mají činit. Co mám dělat? Uvedu je do zlé situace.“ Pak jsem zdvihl svoji

ruku a řekl: „Ó, Bože, myslím, že toto činím podle Tvé vůle. Nikdy předtím jsem to neučinil,” – neboť semeno nebylo dosud zaseto. Pokračoval jsem: „Myslím, že nyní je ten čas pro mne, abych to řekl. Avšak co jim mám teď říci?”

A právě tak zřetelně, jak nyní slyšíte můj hlas, řekl někdo: „Vezmi své plnicí pero.” Hned vám to přečtu, co jsem si napsal. Když jsem s tím byl hotov, měl jsem tu odpověď. Ani jsem vůbec nevěděl, co mám psát, nýbrž prostě začal psát. Když jsem s tím byl u konce, odložil jsem pero a vzhlédl a řekl: „Ó, Bože, měj slitování. To je ono, přesně to. Po tom jsem vyhlížel.” Mnohé jsem musel vynechat. Hned se k tomu vrátím, jak Pán dá.

V celém Starém Zákoně jsou stinné obrazy, které poukazují na Krista a Jeho Církev. Věříte, že Adam a Eva byli obrazem na Krista a Jeho Církev? Věříte, že Jehova a Jeho žena byli obrazem na Krista a Jeho Církev? Jestliže to byly symboly a toto je ta skutečnost, potom se musí rovnat tomu symbolu, neboť ten stín je odraz skutečnosti. Kristus je ta Hlava, ten pravý Kámen Boží – věříte tomu? –, to pravdivé Slovo. Nevěsta je to tělo. Chtěli byste k tomu místa z Písma, abyste si to mohli přečíst? Chtěl jsem ta místa vlastně přečíst, nebudu to ale činit. 1. Petrova 2: 1–6; Efezkým 5:22. Přečtete si to v těch obou kapitolách.

Starý Zákon poukazoval na Krista. Pohleďte. Vezměte toto jako příklad. Na zadní straně této dolarové bankovky se nachází na levé straně americká pečeť, ta velká pečeť této země. Souhlasí to? Proč je pyramida označována jako ‚velká pečeť‘? Dokonce vaše peníze musí vydávat svědectví. Dokonce každá poštovní dopisnice a všecko, co odesíláte, dosvědčuje: „Toto je rok Pána 1962. Všechno svědčí o Kristu.

Všimli jste si, že ta pyramida je ta ‚velká pečeť‘? Víte, že pyramidy nemají žádný závěrečný kámen? Kolik vás jich to ví? To souhlasí. Byl jsem v Egyptě, v Káhiře a viděl jsem je. Závěrečný kámen nebyl dosazen. Proč ne? Protože ON byl ten Úhelný Kámen, kterého zavrhli. Byl to úhelný kámen, který tuto budovu držel pohromadě – ten nosný kámen. Kolik vás jich ví, co je to nosný kámen? Když je stavěn oblouk, pak jej drží nosný kámen. Úhelný kámen drží budovu pohromadě, že ano? V pyramidě je úhelný kámen, také závěrečný kámen, a také ten nosný kámen, který tu celou stavbu drží dohromady. Tento nosný kámen byl zavržen.

Všimli jste si, že se nalézá na špici pyramidy? Co symbolizují ty pyramidy, které byly stavěny za času Enocha?

Stalo se toto: Ona je tak stavěna, jak je průběh církve. Dolní část pyramidy symbolizuje počátek reformační doby, kdy stačilo jen, že se někdo nazýval křesťanem a odmítl katolickou církev, aby byl usmrčen. Tehdy bylo kázáno ospravedlnění vírou.

Všimněte si nyní, jak my zde nacházíme opět ty „Tři“. Nato vystoupil John Wesley a kázal posvěcení. Církev se zmenšila. Hleďte, takový byl vývoj.

Po době posvěcení za Johna Wesleye přišla letniční církev, a Bůh dostal ven ostatek. Všichni přijali Slovo. Když tu pak byl čas letničních, přiblížilo se to již ke špičce, neboť dary byly opat navráceny. Tak ta stavba pokračovala. Co je to? Docela dole je to ještě daleko až k hlavě. Něco dále nahoru je to již blíže k hlavě. Zde nahoře je to opět blíže, avšak musí to dokonale pasovat ke všemu ostatnímu. Musí to být správně přibroušeno. U nějaké pyramidy se nevejde ani břitva mezi jednotlivé kameny, kde jinak je malta, tak přesně k sobě pasují. Říká se, že s chrámem Šalamounovým tomu bylo právě tak.

Bůh ty vyvolené bere ven z letniční církve, která se smísila. ON je vytahuje a dokončuje Slovo. Musí to být tak úzce spolu, až Slovo samo se s tímto Slovem stane jedno. Potom bude dosazen Závěrečný Kámen za pokřikování: „Sláva, sláva buď Jemu!“ – tomu Závěrečnému Kameni. Nyní se nalézáme zde. Vidíte, jak to probíhá? Služba se stále více přibližuje špičce. Nejdříve vystoupil Luther s učením o ospravedlnění. Potom přišel Wesley s posvěcením, a nato ti letniční s navracením darů.

Z toho bere Bůh skupinu, kterou ON správně přibrousí, až její služba bude dokonale souhlasit se Slovem, neboť ona^{§§}) musí pasovat ke Slovu. To je ta Nevěsta, kterou vezme vzhůru.

Kristus se projevil, aby zničil skutky ďáblovy. Věříte tomu? Nemohu to nyní všecko vysvětlit. Dotknu se toho jen docela krátce a proberu pouze ty hlavní body. Kristus se projevil, aby zničil skutky ďábla, že ano? Věříte tomu všichni? K tomu ON přišel. Co byl ON? Slovo Boží, které ničí skutky ďáblovy, to křížení. ON byl určen k tomu, aby to činil. ON se zrodil, aby skutky ďáblovy ničil.

Jeho tělo musí konat to stejné, neboť tělo a hlava náleží k sobě, že ano? Jestliže Kristus jako Hlava je Slovo, potom Jeho tělo musí být totéž jako Hlava – Církev Slova, která je ze Slova zrozena. Ona je panensky ze Slova zrozená a žádná denominace. Panensky narozená ze Slova!

Tělo je řízeno Hlavou. Co by bylo, kdyby má hlava sestávala z masa a mé tělo z betonu? Nemohlo by se pohybovat. Hlava by potom sice mohla říci: „Hýbej se, hýbej se, hýbej se!“ – nic by ale nebylo tu, kam by tento rozkaz mohl být poslán. Souhlasí to? Jestliže tedy mojí Hlavou je Kristus a mým tělem nějaká denominace, jak to má fungovat? Jak může čistota spolu působit s nějakou nevěstkou?

§§) ta služba

To miluji, bratři; to vám řeknu. Rád bych o tom kázal dále. Tělo je řízeno od Hlavy, a Hlava je to Slovo, není-liž pravda? Hlava je to Slovo.

Porovnejte s tím tu moderní církev. Proč nemáme žádné divy v ní? Proč není Slovo v ní? Slovo se k ní nedostane, protože je denominace zdržuje.

Řekněme, že nějaký dobrý, posvěcený muž Boží, který Slovo Boží tak čisté z Bible káže, jak to jen možné je, přijde k nějaké denominaci, která řekne: „O ne! Ne! Ven s ním!“ Hleďte, pak se tělo nemůže pohybovat. Ono odumře.

Tělo pokračuje v díle a vykonává to, co mu Hlava poroučí. Řekněte mi, kde ON poručil, aby se organizovalo. Řekněte mi, kde praví Hlava: „Je to správné, jestliže si ženy stříhají vlasy.“ Nestojí to nikde. Řekněte mi, kde Hlava kdy řekla: „JÁ konám tyto skutky, ale vy je nekonejte.“ Řekněte mi to! Hlava řekla toto: „*Skutky, které JÁ konám, i vy budete činit.*“ Tím ON mínil Svě tělo. Chcete-li si napsat to místo Písma: je to Jan 14:12.

Vidíte nyní, proč jsem tak horlivě rozvažoval o druhu semene, které jsem pro tělo zasel? Brzy spadne déšť; míním ten pravý déšť. Musí tu být semeno, na něž může spadnout. Doufám, že se toho ještě dožiji. Chápete to nyní? Bude to to živé Slovo, jaké bylo na počátku – mluvené Slovo Boží, a bude mít Jeho moc. Neboť ON to je, který ve Svém vlastním těle vlastním způsobem působí. Hleďte na ta zaslíbení, která Bůh tomuto tělu dal.

Nyní přijdeme ještě k něčemu jinému, totiž k hoře Sion. Uvidíme, co ON tomuto panensky narozenému tělu řekl. Ty napodobeniny toho vidíme – denně. Chceme se ale obrátit k tomu pravému tělu a vidět, co ON o něm řekl. ON dal zaslíbení.

Věříte, že Jan 3:16 souhlasí? Musím to přečíst; nemohu jinak. Jestliže věříte Janu 3:16, kde je psáno: „*Tak Bůh miloval svět, že Syna Svého jednorozeného dal,*“ potom řekněte „Amen“. Ano! Vyzývám vás, abyste všechno ostatní věřili. Mluvim teď o tělu.

Otevřeme nejprve jednu Jana 20. Začneme 19. veršem. Myslím, že jsem si to zaškrtl.

Vyzývám vás, abyste tomu věřili. Miluji to prostě. Přál bych si, kdybych mohl vidět, jak se Duch svatý nad námi vznáší, a slyšet, jak ON říká: „JÁ to jsem!“ Poslouchejte nyní dobře:

KDYŽ PAK BYL VEČER TOHO DNE, KTERÝŽ JEST PRVNÍ PO SOBOTĚ, A DVEŘE BYLY ZAVŘÍNY, KDEŽ BYLI UČEDNÍCI SHROMÁŽDĚNI, PRO STRACH ŽIDOVSKÝ, PŘIŠEL JEŽÍŠ, A STÁL U PROSTŘED, A ŘEKL JIM: POKOJ VÁM! A TO POVĚDĚV, UKÁZAL JIM RUCI I BOK SVŮJ. I ZRADOVALI SE UČEDNÍCI, VIDOUCI

PÁNA. TEDY ŘEKL JIM JEŽÍŠ OPĚT: POKOJ VÁM. (Jste připraveni?) JAKOŽ MNE – On je to Slovo, to Semeno, to Semeno-Slova – POSLAL OTEC, TAK I JÁ POSÍLÁM VÁS.” Věříte tomu. Nezastavujte se ještě; tu stojí ještě více. A TO POVĚĎEV, DECHL, A ŘEKL JIM: PŘIJMĚTE DUCHA SVATÉHO! KTERÝMŽKOLI ODPUSTILI BYSTE HŘÍCHY, ODPOUŠTĚJÍ SE JIM: KTERÝMŽKOLI ZADRŽELI BYSTE, ZADRŽÁNÍ JSOU.”

Je to Pravda? Ke komu to řekl? K semeni Slova. Proč? Protože jen skrze Slovo mohli být zrozeni. To byl ten důvod. Věříte tomu? Čtěme nyní přímo z Matouše 16, verš 19.

JÁ TOBĚ DÁM KLÍČE KRÁLOVSTVÍ NEBESKÉHO.

A COŽ BYS KOLI SVÁZAL NA ZEMI,

BUDEŤ SVÁZÁNO I NA NEBI; A COŽ BYS KOLI ROZVÁZAL

NA ZEMI, BUDEŤ ROZVÁZÁNO I NA NEBI.

Vyzývám vás, abyste tomu věřili. Jestliže toto Slovo neplatí, pak neplatí ani Slovo u Jana 3:16. Proč byste měli jen to jedno brát a to druhé ne? Celé Slovo Boží souhlasí, avšak ono musí padnout do panenského klína, kde neleží nic jiného než to Semeno. Věříte tomu? Dobrá. Dávejte bedlivý pozor.

Já vím, že ta děvka si činí nárok, že na základě její denominační moci může odpouštět hříchy. Avšak podívejte se na své děti. Jsou v každém tanečním sále, stříhají si vlasy, jsou namalované jako nějaký klaun, muži žijí s ženami jiných mužů, flirtují na ulici, chodí do smíšených lázní, atd. Jistě, oni promíjí, oni odpouštějí hříchy jejich způsobem, avšak jejich ovoce ukazuje, co to je. Ne, oni nemají k tomu žádné právo. Co činí! Nosí šortky, stříhají si vlasy, nosí make-up. Ježíš řekl: „*Podle jejich ovoce je poznáte,*” – jaký druh semene oni jsou. Na tom záleží.

Denominační semeno udílí denominační odpuštění. Tak to je. Bůh řekl: “Slovo ať rodí podle svého druhu,” a tak to je. Ó bratře, Písmo je ta Pravda. Věříte tomu?

Duch svatý vydává svědectví o předurčeném daru, který byl dán Církvi. Jak? Tím, že to Slovo zavodňuje a potvrzuje svým „Amen”.

Jestliže stojí psáno: „*Čiňte pokání a nechtě se jeden každý pokřtít na jméno Ježíše Krista*” – pak říká ON: „Amen!” Všechny tyto ostatní věci ON potvrzuje svým „Amen”. To je ono: Ke všemu říká ON „Amen”, ON to Slovo potvrzuje. Bůh předurčil, že dar odpuštění hříchů přijde. Avšak on byl dán jen tělu Slova, které je naplněno Duchem. Jen skrze Slovo mohou být hříchy odpouštěny, neboť Slovo je Bůh.

Farizeové měli pravdu. Zmínil jsem se dnes ráno, že se k tomu vrátíme. Nyní je tu ten čas. Farizeové řekli: „Jak může tento odpouštět hříchy. Vždyť se rouhá Bohu! Kdo může odpouštět hříchy, než jen sám Bůh? A tento chce hříchy odpouštět?“ Oni nevěděli, že ON byl to Slovo. Skrze Slovo jsou hříchy odpouštěny, neboť je to Bůh. Skrze Svě předzvědění věděl Bůh dopředu, kdo tento dar přijme a správným způsobem bude používat. Ti, kteří jej mají, budou potvrzeni Slovem Božím, – skrze celé Slovo a skrze Ducha. Je to jasné? Mnozí chtějí, abyste věřili, že to přijde školením, vědomostmi nebo akademickým vyznamenáním; tím, že člověk určitý čas studuje, nebo když se někdo stane biskupem, kardinálem nebo papežem. Mnozí věří, že to dostanete tím, když na vás vloží ruce. Avšak oni se neshodují se Slovem.

U Římanů 11:29 stojí: *„Neboť neodvolatelné jsou dary milosti a povolání Boží.“* Bůh je daruje. To stojí i u Jana 15:16, chcete-li si to napsat. Dobře poslouchajte. Jak velmi se lišil Ježíš od těch denominací Svě doby! Prstem na Něho ukazovali. Chtěl bych se o tom trochu blíže zmínit. Oni pyšně poukazovali na minulost a říkali: „My jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že se Bůh Mojžíšovi zjevil v hořícím keři.“ Oni znali historii Mojžíšovu, ale neznali Boha Mojžíšova, který stál před nimi a v Janu 8 pravil: *„Dříve než byl Abraham, jsem JÁ.“* – tentýž, který byl v ohnivém keři. Oni znali historii Mojžíšovu.

Tak je tomu dnes. Oni se domnívají, že Boha znají. Činí si nárok, že Slovo Kristovo znají, ale ani neznají Boha, který byl v Kristu. Namalovaný oheň vás nezahřeje; právě tak málo to může způsobit to, co učí v nějakém semináři. Oni sice věděli o Mojžíšovi, jeho Boha ale neznali.

Ježíš to ale mohl říci, protože to tak bylo. Amen! Slyš teď, bratře. Nyní si připadám jako David, který napřahuje prak. Doufám, že se vám nezdám být rouhavým, přátelé. Daří se mi dobře a cítím se dobře. Je mi skutečně blaze.

Ježíš mohl říci a také to učinil: „Otec, který Mne poslal, je ve Mně. Jak ON poslal Mne, tak JÁ posílám vás,” pravil ke Svým učedníkům. „Otec, který Mne poslal, je se Mnou. Nečiním-li skutky Mého Otce, které ON ve Slově zaslíbil, pak mi nevěřte. Ony to však jsou, které vydávají svědectví o Mně.” Haleluja! Ó, Církví, kde se nacházíte? Oni řekli: „Ó, my víme, že Bůh toto učinil; ale dnes přece už ne.” Je to totéž, jako kdyby se řeklo: „My víme, že Bůh byl s Mojžíšem.”

Ježíš řekl: „Bůh, který je se Mnou, je ve Mně. Nemůžete-li tomu věřit, pak si přečtěte, co o Mně je psáno. Zkoumejte v Písmu, co JÁ mám činit; nečiním-li JÁ Písmu zadost, pak Mi nevěřte.”

Nechci být domýšlivý, avšak dovolte mi o poselství, které káží, toto říci: Jestliže je Bůh jako pravdu nepotvrzuje, pak jí není. Avšak, jestliže

Slovo potvrzuje, že vám říkám pravdu, potom věřte Slovu. Písmo o tom vydává svědectví, zda vám říkám pravdu nebo ne. Ono je tím svědectvím; vydává svědectví o mé službě, kterou mi ON dal. ON toto zaslíbil pro ty poslední dny. Zde to je. ON řekl, co se stane. Tu to je; vejdemo teď přímo do toho. Vy uvidíte, zda je to pravda nebo ne.

Bůh nechť o tom vydá svědectví. Jestliže skutky a věci, které se káží, nedokazují, že je to pravda, pak to pravda není. Jestliže ale Slovo o tom mluví a stane se to, co pak proti tomu chcete dělat?

Ježíš řekl: „JÁ vím, že vy se domníváte, že znáte Mojžíše. Vy můžete znát dějiny Mojžíše, ale vy neznáte jeho Ducha. JÁ jsem byl před Mojžíšem. JÁ jsem to byl, který mluvil k Mojžíšovi. JÁ jsem ten JÁ JSEM. JÁ jsem to Slovo.” To oni nemohli vidět, protože byli z jejich otce, ďábla. Jejich denominace nedovolily, aby to viděli. Avšak skrze to nebylo to Slovo zadrženo, kráčelo přesto vpřed. Někteří je přijali, a z toho vyšla ta Nevěsta oné generace.

Jak docela jinak je to ve srovnání s nějakým namalovaným ohněm. Ježíš řekl: „*Otec, který Mne poslal, je se Mnou. Skutky, které JÁ činím, vydávají svědectví o tom; neboť JÁ konám skutky, o nichž Písmo praví, že je budu činit.*” Židé znali svého Boha z dějin. Právě tak je tomu nyní. Oni Ho znali proto jen jako nějakého historického Boha, protože nesli v sobě historické semeno. Proč Ho nepřijali? Protože byli zkrížení s denominacemi. Ježíš věděl, kdo Ho poslal, neboť ten, který Ho poslal, byl v Něm. ON nebyl s žádnou denominací spojen. Amen. „Řekni mi, z jaké školy On přichází?” ptali se, „Odkud má ON tuto moudrost? Odkud má ON tuto učenost?” Nenašli žádnou školu, kterou by byl kdy navštěvoval, a přece přivedl ON znalce Písma a farizeje již ve 12 letech v údiv. To proto, že ON naplnil Písmo.

Proč nenamítali proti Němu nic, přesto, že byl přece ještě dítětem? Protože to bylo Slovo Boží. Oni nemohu nic namítat. Žádný div, že lidé byli v údivu nad Jeho učením. Četli jste to někdy? Stojí to u Marka 1:22, chcete-li si to napsat. Lidé byli nad Jeho učením udiveni. ON mluvil jako někdo, kdo měl maturitu. Věděl, o čem mluvil. Nyní by měla mít Církev dvojnásobnou míru Ducha. To je pravda. Neboť tak, jak plášť Eliášův spadl, přišel dvojnásobný díl jeho ducha na Elizea. Totéž přišlo od Ježíše Krista.

Vy nyní řeknete: „Ó, bratře Branhame, ty mluvíš o Jeho Církvi.” To souhlasí. To je Jeho tělo. Není má žena částí mého těla? Není vaše žena částí vašeho těla, tělo z vašeho těla a kost z vaší kosti, svatá jednota? Souhlasí to? Proto by se křesťan neměl oženit s žádnou nevěstkou. To souhlasí. Neboť tím je porušen božský pořádek.

Vy řeknete: „Okamžik, bratře Branhame, mluvil jsi o tom, že Duch Kristův je na Církvi.” Bible to říká. Souhlasí to? U Izaiáše 9:6 stojí:

„Nebo dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížetství na rameni jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje.“ NA ČEM SPOČÍVÁ PANSTVÍ? NA RAMENOU. TO JE ČÁST JEHO TĚLA. NÁLEŽÍ K JEHO TĚLU, ŽE ANO? JEHO RAMENA NÁLEŽÍ K JEHO TĚLU. KOMU JE PANSTVÍ NA ZEMI PŘEDÁNO? JEHO TĚLU. SVATÍ BUDOU SOUDIT SVĚT. SOUHLASÍ TO?

Pavel řekl: „*Smí někdo z vás, maje při s druhým, souditi se před nepravými, a ne před svatými?*“ (1. Korintským. 6:1.) To souhlasí, neboť svatí budou soudit svět. Na čem bude spočívat panství? Na ramenou Jeho těla. Panství spočívá na Jeho ramenou, která jsou částí Jeho těla.

Co je to? Jeho moc na zemi. Moc Boží na zemi je Jeho Slovo, které zde v Jeho Církvi se stalo tělem a naplňuje ji.

Některé věci vynecháme. Poslové Boží byli vždycky odmítáni. Věříte tomu? Mojžíš byl odmítnut. Souhlasí to? Ježíš byl odmítnut. Napište si k tomu Lukáše 10:16 a 1. Samuelovu 8:7, chcete-li. Poselství Boží bylo odmítnuto. Bůh měl jednoho posla, proroka jménem Samuel. Věříte tomu? Oni jej i jeho poselství odmítli a přijali svět. Zde se jedná o zákon Boží. Nevím, zda toto mám říci nebo ne. Toto je zákon Boží. Zákon Boží praví, že potvrzený služebník musí být přijat. To nyní chceme dokázat. Chtěl bych vzítí další místo z Písma: Jan 13:20. K tomu jsem si něco poznamenal, co mě napadlo. Zde stojí:

„AMEN, AMEN PRAVÍM VÁM: KDO PŘIJÍMÁ TOHO, KOHOŽ BYCH JÁ POSLAL, MNĚT PŘIJÍMÁ; A KDOŽ MNE PŘIJÍMÁ, PŘIJÍMÁ TOHO, KTERÝŽ MNE POSLAL.“

Potvrzeného služebníka! Ó, bratře, o tom by se mohlo držet tisíc kázání. Ó, je to zákon Boží přijmouti ho.

Samuel tam přišel a řekl: „Chtěl bych se vás na něco zeptat. Řekl jsem vám kdy něco ve jménu Pána, co by se nesplnilo?“

„Ne.“

„Bral jsem kdy oběť, abych vystavěl velké budovy a činil veliké věci, abych sám sebe oslavil?“

„Ne.“

„Dokázal Bůh, že splní Slovo, které jsem vyslovil?“

„Ano.“

„Proč mě tedy neposloucháte?“

Farizeové řekli Ježíšovi: „*My víme, že jsi docela v hříších naroden.*“ ON se zeptal: „*Kdo z vás Mě může usvědčit z hříchu?*“ Chci vám ukázat Slovo Boží, a uvidět, zda je věříte, zda Bůh je ve vás potvrzuje. „Mluvím-li sám o sobě, pak Mé svědectví není pravé; Já ale mluvím z Boha, a Bůh

mluví Své Slovo skrze Mne, proto je to Pravda. Kdo tedy věří Slovu Božímu: Já nebo vy?" Aha, tu to měli!

Ježíš řekl: „*Kdo přijímá toho, kterého Já posílám, ten přijímá Mne.*” – toho, kterého ON posílá. „*Kdo přijímá Mne, přijímá toho, který Mne poslal.*”

Přál bych si, abychom u toho mohli déle prodlít.

Jen tím způsobem můžete Sloužit Bohu. Vy můžete Bohu jen potom sloužit, když věříte služebníkům Božím, které On k vám posílá. Vy můžete Bohu na zemi jen tak sloužit, jak služebníci Boží, na zem poslaní, vám Slovo vyloží skrze božskou inspiraci.

Věříte tomu? Chcete si ta místa z Písma poznamenat? 1. Korintským 4:16. Pavel řekl: „*Vezměte si mě za příklad, stejně tak jako já následuji Krista.*” To stojí v kapitole 11:1. (Podle kral. překl.: „*Prosím vás, buďte následovníci Moji... jako i já Kristův.*”) Pohleďte také, co Ježíš v Lukáši 10:16 řekl. Myslím, že jsme tomu velmi blízko. Budeme číst, co zde u Lukáše 10:16 stojí psáno, zatím co si vy napíšete ta místa. Je to 1. Korintským 4:16 a 11:1; Lukáš 10:16. Nyní budeme číst. Přečtu Lukáše 10:16 a vy si potom můžete přečíst ta druhá místa. Nuže dobrá.

KDOŽ VÁS SLYŠÍ, MNE SLYŠÍ; A KDO VÁMI POHRDÁ, MNOU POHRDÁ; KDOŽ PAK MNOU POHRDÁ, POHRDÁ TÍM, KDOŽ MNE POSLAL.

To dokazuje, že Bůh Své poselství mluví a vždycky mluvil skrze Své služebníky. To souhlasí.

Nyní se jedná o tu moc věřící Církve. Kristus má veškerou moc na nebi i na zemi. Věříte tomu? Co potom, je-li ON ve vás? Má Kristus skutečně všelikou moc? Matouš 28:18.

ON je to Semeno Slova ve Svém těle. ON v nás se stává Semenem Slova v nás. Všechno, co byl Bůh, vlil ON do Krista; všechno, co byl Kristus, bylo vlito do Církve. To je ta moc.

Povšimněte si nyní. Vzpomínáte si na ten Boží zákon rozmnožování. Myslete na to, všechno rodí podle svého druhu (rodu). Souhlasí to? Kristus, to Semeno – to Slovo, musí přijít skrze Své tělo. Jste unaveni? Ještě okamžik. Chceme o tom rozjímat se zbožností a modlitbou. Chtěl bych vám to skutečně objasnit. Chtěl bych vám to vryt v paměť. Semeno Kristovo MUSÍ, m - u - s - í, musí vyjít skrze Jeho tělo: ne skrze nějakou denominaci, nýbrž skrze znovuzrozené Semeno Slova musí ON vyjít.

Víte vy, co to ještě je? Semeno Kristovo. Jak vyjde mé semeno? – skrze tělo. Jak vyjde semeno jabloně? Skrze tělo. Semeno vychází skrze tělo, a tělo Kristovo je Církev. Souhlasí to? Biblická Církev! Skrze znovuzrození se ON rodí v nějakém těle. Jeho Církev je Jeho (tělo) Slovo,

takže lidé mohou vidět, jak se naplňuje k Židům 13:8: „*Ježíš Kristus včera i dnes, tentýž jest i na věky.*” Věříte tomu? Nejsou to ta denominační křížení. Jsou to ti, kteří jsou připraveni ke startu a očekávají na Countdown (kauntaun), aby byli vzhůru vyzdviženi. Vy přece víte, co já míním. Gloria! Nejsou to ti denominační míšenci, ne, ti to nejsou. Je to to Semeno.

Pavel se obával, že lidé by byli slyšeli rádi od něho vznešená, vzdělaná slova. Můžete si poznamenat 1. Korintským 2:1–8. Tam Pavel říká: „*Řeč má a kázání mé nebylo v slibných lidské moudrosti řečech, ale v dokázání Ducha a moci, aby víra vaše nebyla na moudrosti nějakého semináře založena, ale na Slově Božím.*”

Ovšemže ty denominační kostely budou co do počtu Nevěstu tisíckrát předčiti. Věříte tomu? Věříte, že Bible to učí? U Izaiáše 54:1 to ON předpověděl. Chtěli byste, abych to přečetl? Dobrá. Jestliže chcete vidět, kde ON předpověděl, že budou početní, otevřete Izaiáše 54:1:

**„PROZPĚVUJ, NEPLODNÁ, KTERÁŽ NERODÍŠ,
ZVUČNĚ PROZPĚVUJ a PROKŘIKNI,
KTERÁŽ KU PORODU NEPRACUJEŠ,
NEBO VÍCE BUDE SYNŮ OPUŠTĚNÉ, NEŽLI SYNŮ TĚ,
KTERÁŽ MÁ MUŽE, PRAVÍ HOSPODIN.“**

Souhlasí to? Děti nevěstky jsou početnější než ty té ženy vdané. Ony jsou mnohem početnější. Jakkoli jich je mnohem více, nemají však toho správného otce.

Ti z těch denominací jsou popsáni v dopise Judy, verš 8–13. To je ta světská církev. „*Jsou oblakové bez vody, ... vzteklé vody mořské, vymítající své hanebnosti.*” Letniční církev v této skupině denominací je představena v 2. Timoteovi 3:1–8, kde je psáno: „*Oni budou ještě zachovávat formu vnější pobožnosti.*” Jejich semeno zrodilo podle jejich druhu.

Všimněte si komorníka. Nyní vcházíme do něčeho velmi hlubokého. Jedná se o tuto Církev-Semene, tuto Církev, s tím pravým, pravdivým zárodkem. Hleďte, ten komorník byl pospolu se všemi těmi učenými. Myslete na to: Bůh nesvěřil kázání Svého evangelia žádnému andělu. Kolik jich to ví? Kdo ví, že u Galaťanům 1:8 stojí: „*Ale bychom pak i my neb anděl s nebe kázal vám, mimo to, což jsme vám kázali, prokletý buď!*” Dokonce anděl by byl zvrácený, kdyby se uchýlil od Slova. Bůh sám se přece snížil pod anděly, když se stal Synem. ON je přenesl na muže, syny. Věříte tomu? Avšak všimněte si. ON to nikdy nesvěřil andělům. Ne, nikdy.

Ten komorník přišel k letniční slavnosti do Jeruzaléma, aby se tam modlil. Kolik z vás jich k tomu může říci „Amen“? Ten komorník až dosud byl se všemi těmi duchovními hospodáři pohromadě. Proč tam nic nepřijal? Na cestě domů četl v proroku Izaiáši. Ačkoli k němu anděl přivedl Filipa, musel životní zárodek přijít skrze tělo – skrze Filipa. Ó, bratře, nyní jsme opět u tématu. Odkud přišel ten zárodek? Skrze anděla? Anděl mu jen řekl, kam má jít. Anděl je posel. Zde jde ale o syna. Filip měl ten zárodek, to poselství, to Slovo. Tak se rodí nějaké dítě. Filip na něj položil ruce. Filip ho pokřtil ve jménu Ježíše Krista. Tam působil Duch Boží. Jistě.

Zárodek (klíček) musel přijít skrze tělo. Skrze či tělo? Skrze tělo Kristovo. Filip byl údem tohoto těla.

Slyšte, totéž se stalo ve Skutcích apoštolů 10:48. Petr se nacházel na střeše domu. Anděl mu poukázal na dům Kornelia; skrze koho ale vyšlo Slovo? Skrze tělo. Cítím se velmi dobře. Mohl bych pokračovat dále. Anděl přišel a pravil: „Buď bez obav. Nejmenuj nic nečistým. Jdi tam. Neuvažuj.“ Petr přinesl potom Slovo; ne ten anděl, ani žádný kardinál. Během toho, co Petr mluvil ta slova, se to stalo. Proč? Protože patřil k tělu. On měl to Slovo. Slovo bylo přijato. Ó, bratře! To je mocné. Ten anděl dal ten pokyn, avšak život přišel skrze tělo Kristovo.

Na cestě do Damašku viděl Pavel vidění, v němž mu bylo řečeno, co má činit. Avšak Ananiáš měl to Slovo, ten zárodek. Amen. I prorok Ananiáš viděl vidění, v němž mu bylo řečeno: „*Jdi tam a vlož na něho ruce.*”

Řekl: „*Bratře Sauli, Pán, který se ti na cestě sem zjevil, poslal mě k tobě.*” Jak to věděl? On měl Slovo. Slovo Pánovo přišlo k prorokovi. Vydal se tam, prorokoval a pravil: „*ON mě poslal k tobě, abych na tebe vložil ruce. Ty máš být uzdraven a naplněn Duchem svatým.*” Tu mu spadly jako šupiny z očí, vstal a dal se pokřtít ve jménu Ježíše Krista, a začal zkoumat. Anděl dal pokyn, to souhlasí. Avšak Pavel přijal zárodek setby.

Je k tomu zapotřebí Ducha Božího, aby Semeno přijalo věčný život. Je stále ještě 14.00 hodin? Já vím. Nyní budu něco číst. Bude to ještě asi 10 minut trvat. Byla to dobrá myšlenka, a já bych o tom mohl ještě déle mluvit. Půjdu ale raději dále, abychom skončili. Je 24 minut před 17.00 hod. Nevím, kdy se dostaneme do Georgie. Přál bych si, abych mohl zastavit a mluvit o tom, avšak já to jen docela pomalu přečtu.

Nyní dobře poslouchejte. Zde je jedna část toho, co jsem napsal, když jsem si měl vzít plnicí pero. Vidíte, proč jsem tak zastával to, jak jsem to činil, přátelé? Chápete, proč o to bojuji, aby se lidé vzdálili od denominací a stali se pravou Církví Boží? Poznáváte, proč ona musí přijít ze Slova? Ona nemůže přijít skrze lidskou moudrost, nýbrž musí přijít

skrze Slovo Boží. To je ten důvod, proč já věřím Slovu, jak stojí psáno. Nic k němu nepřidám a nic od něho neuberu, nýbrž je budu tak kázat, jak je, a půjdu vpřed.

Nuže, bratři, ať jste zde nebo posloucháte ten zvukový pásek: jestliže se mnou nesouhlasíte, rád bych se za vás modlil. Jestliže jsem zvrácený, potom se, prosím, modlete za mne. Něco teď přečtu a chtěl bych, abyste bedlivě poslouchali. Toto bylo dáno, když Duch pravil: „Vezmi si plnicí pero.” Mnohé vynechám, avšak několik věcí vám musím říci.

Toto je, co se vám pokouším říci: podle zákona rozmnožování přináší všechno podle svého druhu (rodu) (1. Mojžíšova 1:11). V těchto posledních dnech dospěje pravá Církev-Nevěsta k Závěrečnému Kameni. Ona bude tou „Super-Církví”, „Super-rodem”, zatím co se blíží k tomu Závěrečnému Kameni. Oni Mu budou tak podobní, budou plně v Jeho obraze, aby s Ním mohli být sjednoceni. Oni budou jedno. Skrze ně bude Slovo živého Boha dokonale oznámeno. Denominace toto nebudou moci nikdy přinést. Ony budou přinášet svá vyznání víry a dogmata, jež jsou smíchána se Slovem, – zkrřížený produkt.

Ten první syn bylo mluvené Boží Semeno Slova. Jemu byla dána nevěsta.

Já jenom opakuji, co Duch řekl a co jsem napsal.

Byla to Nevěsta, skrze kterou se mohl rozmnožovat. Ona padla.

Nevěsta mu byla dána k tomu, aby mu zrodila dalšího syna Božího, ona však padla tím, že se dopustila zkrřížení.

Skrze ni se on měl rozmnožovat, avšak ona padla a zapříčinila, že – musel zemřít.

Tomu druhému Synu, mluvenému semeni Slova Božího, byla jako Adamovi dána nevěsta. Dříve však, než ON s ní mohl držet svatební hostinu, byla rovněž padlá. Ona měla svobodnou vůli jako Adamova žena, aby se rozhodla, zda bude chtít Slovu věřit a žít nebo o něm pochybovat a zemřít. Zvolila to druhé.

Bůh ale přivede Kristu z té malé skupiny pravého Semene Slova milovanou Nevěstu, pannu – pannu Jeho Slova. Jí a skrze ni bude všechno naplněno, co je v Jeho Slovu zaslíbeno pro pannu, která nezná žádná lidská ustanovení nebo dogmata. Slovo zaslíbení, – ON sám bude v ní, jak tomu bylo v Marii. Bůh sám se sděluje. ON sám bude jednat podle Svého vlastního Slova zaslíbení, aby naplnil všechno, co o Něm slojí psáno, jak to ON činil, když ON přišel skrze klín panny. To byl stinný obraz na ten

duchovní klín nyní. Právě tak nyní panna Jeho Slovo přijme. „*Staň se mi, jak jsi Ty pravil.*” Ačkoli to bylo zvěstováno skrze jednoho anděla, stálo to napsáno ve Slově (Izaiáš 9:6). Oni Ho budou milovat a mít Jeho schopnosti, neboť ON je jejich Hlavou. Oni jsou Jeho poddaní a Jemu, Hlavě, podřízeni, tak jako ON byl Hlavou Krista.

Hleděte, jaká harmonie! Ježíš nečinil nic, než co Mu Otec nejdříve ukázal.

Byla to harmonie mezi Bohem a Kristem (Jan 5:19).

Tak tomu bude i s Nevěstou. ON jí ukazuje Své Slovo života – ON jí je ukazuje, –

a ona je přijímá. Nikdy o něm nepochybuje.

Nic jí nemůže uškodit, ani smrt. Neboť je-li Semeno zaseto, voda je opět přinese. Amen.

K tomu mám já skutečné mocné Haleluja!

Zde je to tajemství; Slovo a smýšlení Kristovo je v Nevěstě. Skrze ně ona ví, co ON skrze Své Slovo chce činit, a ona to činí v Jeho jménu. Ona má to TAK PRAVÍ PÁN.

Oplodní se a Duch svatý je zavlaží, až by vyrostlo a splnilo svůj účel. Oni konají jen Jeho vůli.

Amen. Tomu věřím.

Nikdo ji nemůže přemluvit k něčemu jinému. Oni mají to TAK PRAVÍ PÁN; v opačném případě mlčí. Avšak potom konají skutky Boží. Neboť ON sám to v nich je, a ON pokračuje, aby Své Slovo splnil, jak to činil ve Svých dnech, aby to nyní přivedl k dokonání. Když ON byl zde na zemi, neukončil všechno, protože ten čas k tomu tu dosud nebyl.

Stůjme tu jako Jozue a Kálef.

Dejte bedlivý pozor; toto má duchovní pozadí.

Stůjme jako Jozue a Kálef, zatím co zaslíbená země je na obzoru. Čas se blíží. Jozue znamená v hebrejštině „Zachránce” a symbolizuje zaslíbeného vůdce konečné doby, který tam Církev převede. Kálef reprezentuje pravého věřícího, který stojí při Jozuovi. Bůh začal s Izraelem jako s pannou, která měla Jeho Slovo, oni však chtěli něco jiného. Totéž učinila i církev posledních dnů.

Povšimněte si, že Bůh Izraele nedovedl vpřed dříve, dokud nepřišel čas Jím určený.

Slyšte, to něco znamená.

Jozue čekal na tento čas, bez ohledu na to, kolik lidí snad řekl: „Bůh nám dal zaslíbení pro tu zemi, my nyní chceme jít a zabrat ji.“ Mohli říkat: „Jozue, ty jsi ztratil svoje pověření. Jsi vyřizen. Proč nic nepodnikáš? Jindy jsi znal hned to **TAK PRAVÍ PÁN** i vůli Boží.“ Avšak tento moudrý, Bohem poslaný prorok, znal to zaslíbení Boží, ale on věděl rovněž že musel čekat na zaslíbení, na jasné rozhodnutí Boží pro jeho dobu.

Uvažujte o tomto podobenství. Když potom ten čas nadešel, dal to Bůh Jozuovi, který věrně setrval při Něm tím, že setrval na Slovu, neboť ostatním ON nemohl důvěřovat, jen jemu. Tak se to bude opakovat.

Tak to bylo s tím mocně pomazaným prorokem Mojžíšem, který věděl, že Bůh ho použije, neboť jeho zvláštním narozením v pravý čas potvrdil ON, že Mojžíš byl Jeho služebník. Čas osvobození pro semeno Abrahamovo nadešel.

Chápete to?

Mojžíš nezůstal v Egyptě, aby se s nimi přel o těch bodech Písma. On se nehádal s kněžími, nýbrž odešel na poušť a očekával na Pána, až by lid byl připraven ho přijmout. On k nim přišel a vydal svědectví, oni však ho nepřijali. Tu zavolal Bůh Svého proroka na poušť. Bůh o něm vydal svědectví; ON ho vyvolil. Mojžíš nemusel čekat kvůli sobě, nýbrž kvůli lidu, který teprve musel být připraven, aby Mojžíše přijal. Mojžíš se domníval, že děti Izraele pochopí, že k nim byl poslán.

To jsem nenapsal já, nýbrž ON. Tak je tomu i nyní.

Totéž bylo s Eliášem. Potom, co tento mocně potvrzený prorok, k němuž se stalo Slovo Boží, skončil s kázáním svého poselství těmito moderním americkým skupinám, té First Lady (První Dámy), které měly krátké vlasy a byly namalované jako Jezábel – Bůh Svého proroka potvrdil; pokaždé, když prorokoval, to byla pravda –, musel ho Bůh odvolat s pole, až by onu generaci navštívil mocnými ranami, protože odmítli poselství Jeho proroka a Slovo Boží, které ON jim poslal.

Bůh ho poslal na poušť, kde se skrýval. Ani král ho odtamtud nemohl vyvolat. Ti, kteří ho k tomu proti vůli Boží chtěli přemluvit, museli zemřít proto, že to učinili.

Ó, Gloria!

Když však Bůh k Svému věrnému proroku promluvil v jednom vidění, vyšel on z pouště s tím **TAK PRAVÍ PÁN**. Věnoval se ihned opět Slovu, vzal dvanáct kamenů a postavil oltář.

Totěž bylo s Janem Křtitelem, tím věrným předchůdcem Kristovým, tím pomazaným prorokem. Ani škola jeho otce, ani ta těch farizeů, ani žádná denominace ho nemohly vyvést z pouště, – kam ho Bůh poslal, dokud neuslyšel hlas Boží ohledně Mesiáše – toho Beránka.

Posloucháte s duchovním smýšlením? Mnohem více bych toho zde mohl ještě říci! Nyní něco vynechám.

Jak jiné je to dnes! Mnozí takzvaní evangelisté si činí nárok, že mají odpověď Boží pro lidi, jak to učinil Chóre, který popíral a zapřel autoritu potvrzeného a pomazaného proroka Božího, Mojžíše. Tvrdil, že má tu odpověď. Byla to také zisk přinášející záležitost, při níž bylo uděláno zlaté tele, tak jak to dnes mnozí činí: velké budovy, velké školy; to jsou líhně, v nichž se jejich semeno líhne. Jako tehdy, i dnes na to lidé nalítnou, potom, kdy slyšeli pravdivé Slovo Boží skrze pomazaného proroka, který byl potvrzen.

Nalítli na lež Chóreho. Bůh potvrdil proroka, a Izrael věděl, že jim Bůh zcela jasně přislíbil, že Své proroky skrze Své Slovo potvrdí. Chóre nebyl žádný prorok podle Písma, ale lidem se to zdálo neobyčejně dobré; právě tak, jak to je dnes. Dnes mají krev na rukou, ohnivé koule na pódiu, olej na prstech; v stejný čas přinášejí kazatelky, které nosí krátké vlasy a make-up. Co máte? Člověk by mýsl, že lidé na to nenalítnou. Avšak oni nalítli na Chóreho, a nyní činí totěž. Kvůli denominacím se odvracejí od pravého Slova. Krátce řečeno: ukazuje to, jaký druh semene v nich je.

Avšak díky Bohu, že ne celý Izrael nalítl na Chóreho. Mnozí stáli při Mojžíšovi, pomazaném proroku, který měl to Slovo Boží. Právě tak je to s mnohými těmi Jeho Slovem a Duchem vyvolenými Božími, dnes.

Myslete na to: plevel musí být shromážděn a svázán. Souhlasí to? To se stalo. Odpadlé organizace a církve byly pevněji svázány, jak kdy předtím. Jsou svázány v Světové radě církví a hotovy pro oheň soudu Božího.

Ne já jsem toto napsal; cítil jsem, že ON to učinil.

Letniční jsou plní toho tak označovaného „My jsme všichni jedno“. Avšak jednoho dne bude pšenice Slova shromažďována a vzata odtud a setká se s Mistrem.

Bůh to zaslíbil. Bůh dal zaslíbení u Malachiáše 3, druhý díl,* pro tento poslední den. Ještě se to nenaplnilo, musí se ale naplnit, neboť je to oplodněné Slovo Boží, které bylo vysloveno prorokem Malachiášem. Ježíš se na ně odvolal. Naplní se to bezprostředně před druhým příchodem Kristovým.

Nyní dobře poslouvejte,

Všechno Písmo, které nyní ještě není naplněno, musí před tím být naplněno. Bible musí dojít k závěru. Čas pohanů skončí posledním věkem církve. Až tento pomazaný posel vystoupí, zaseje ovšem semeno celé Bible – od toho, co učinil had, až k poslu v čase raného deště. Potom bude lidmi denominací odmítnut jako jeho praotci Jan a Eliáš podle toho, co řekl náš Pán, když Eliáš v době Achabově prvně vystoupil. Stane se to zde v této zemi, neboť tato země byla předstíněna Izraelem.

Čtěte nebo poslechněte si kázání „Jezábelino náboženství“. Naši praotci přišli do této země, aby mohli Boha vzývat, jak to oni chtěli. Přišli do země, zapudili domorodce a převzali ji. Totéž učinil Izrael, když vyšli z Egypta. Měli jsme bohabojné muže, jako Washingtona a Lincolna. I oni měli velké, bohabojné muže, jako Davida, a tak dále. Potom ale nastoupil jeden Achab s jednou Jezábelou za sebou, která ho dirigovala. Totéž jsme dostali. Proto je to tato doba a tato země, v níž tato osoba vystoupí. To je podle Písma, a je to **TAK PRAVÍ PÁN.**

Včase pozdního deště se pak bude konat zkouška jako na hoře Karmel. Bible se naplňuje až do poslední písmenky! Jan Křtitel, Jeho posel, který Jej podle Malachiáše 3:1 předešel, rozséval během raného deště a byl ve své době odmítnut církvemi – těmi denominacemi, farizeji a saduceji. Ježíš přišel a měl zkoušku síly za raného deště. Bude se konat zkouška síly mezi Ježíšem, který je to Slovo a denominacemi a ustanoveními víry, totiž pak, až ON přijde. To je ta zkouška síly, vytržení Jeho Nevěsty. Ta první se konala na hoře Karmel, ta druhá na hoře Proměnění, a ta třetí bude na hoře Sion. Gloria!

Mnozí lidé nerozuměli chování Eliášovu, Mojžíšovu a Janovu, když opustili pole působnosti své služby. Stalo se to proto, že oni i jejich poselství byla odmítnuta. Semeno bylo zaseto. Jako další následoval soud. Byli Bohem lidu dáni jako znamení, že se soud blíží. Setba byla skončena.

* V kralické Bibli je to Malachiáše, kapitola 4

Věřím, že pravá Nevěsta jednoho dne bude nucena přestat s kázáním Slova. Je to v Bibli prorokováno a stojí to ve Zjevení 13:16, chcete-li si to napsat.

Denominace ji budou nutit, aby přijala jejich znamení šelmy, nebo aby s tím přestala. Potom Beránek Svoji Nevěstu vezme pryč a nevěstku bude za to soudit.

Myslete na to: Mojžíš, který byl zrozen pro to dílo, musel čekat, až se mu od Boha dostane toho zvláštního daru pro úkol.

Musel se uchýlit do ústraní a čekat.

Vté Bohem stanovené době musel být na trůnu i určitý faraó. Lidé museli mítí žádost po chlebu života dříve, než ho Bůh poslal zpět. Ty tisíce divotvorců* v těchto posledních dnech, zrodili generaci hledačů znamení, kteří nemají vůbec tušení o pravém hnutí Božím podle Jeho Slova v těchto posledních dnech.

Již jsem to řekl: „Ukažte jim krev, olej a lidská předvádění na pódiu, a již to podporují, ať je to podle Slova Božího, nebo ne – zda je to podle Písma nebo ne.“ Ježíš nás před těmi věcmi v konečné době varoval. I to jsem vícekrát řekl, že podle Matouše 24 si budou ti oba duchové tak podobní, že dokonce vyvolení by byli svedeni, kdyby to možné bylo. Jak je můžete rozeznat? Zkoušejte je na Slovu. Jak dokážete, abyste je poznali? Mluvte Slovo a hleďte, co o něm říkají. Jestliže v Slovo nevěří, nemají žádný zárodek semene v sobě; jsou od zlého a svádějí vás. Právě tak, jako ta první nevěsta byla svedena, byla i druhá nevěsta svedena, a i tito se pokoušejí Nevěstu svést tím, že Slovo křídí.

Bůh nikdy nepostavil znamení nad Své Slovo. Amen.

To je něco významného.

Bůh nikdy nepostavil znamení nad Své Slovo. Tato provázejí Slovo jako potvrzení, avšak nejprve přijde Slovo.

Jako důkaz toho vezmeme Eliáše, který té ženě řekl: „Připrav nejprve mně jeden koláč.“ Hleďte, potom se stal ten div. Pojdte nejprve ke Slovu a hleďte pak, jak se ten div děje. Je to Slovo setby samo, které Ducha svatého pohne k jednání. Může nějaký, Bohem poslaný posel věřit jen jedné části Písma, a ne celé Slovo? Může nějakou část z něho popřít?

Ten pravý prorok Boží v posledních dnech bude zvěstovat Slovo. Denominace ho budou nenávidět, avšak on na ně nebude

* V němčině: „Zeichentuer“ = ten, kdo dělá znamení

brát žádný ohled. On bude takový, jako ten před prvním příchodem Kristovým, který zvolal: „*Vy hadí plemeno!*“ Ti předurčení ale budou slyšet a připraví se pro ten „Countdown“. Královské semeno Abrahamovo věří jako on a přese všechno setrvává věrně na Slovu Božím, neboť ono je předurčeno. Posel z Malachiáše 3, druhý díl (Malachiáše 4.) vystoupí v čase Bohem určeném. My všichni ho vyhlížíme. Věříme, že přijde, neboť tak to praví Jeho Slovo. Bude to v konečné době, a je to nyní ta doba, v níž to uvidíme.

Jako všichni ti ostatní před ním bude cele vázán Slovem a Slovo bude na něho poukazovat a potvrdí ho. Bůh potvrdí, že to, co on káže, je ta pravda, jak to při Eliášovi učinil, neboť je to Eliáš, který přichází a na „Vytržení na hoře Sion“ připravuje. Ježíš řekl, že to v posledních dnech bude jako ve dnech Lotových. Jeho kázání bude vypůsobeno Duchem a přímočaře bude souhlasit se Slovem Božím. Jelikož tak mnohé bylo označováno za pravdu Boží, mnozí tomuto pravdivému poslu špatně porozumí.

Napsal jsem si tu slovo „proroctví“.

Protože těmi podvodníky je tak mnohé označováno za pravdu Boží, neporozumí tomuto poslu dokonce ani mnozí praví kazatelé.

Protože se proroctví v poslední době opakují, věřím, že jako ten první předchůdce vyšel z pouště a volal: „*Aj, Beránek Boží!*“, i ten druhý předchůdce patrně bude činit totéž tím, že lidem bude ukazovat na tu ze Slova zrozenou Nevěstu. V čase návratu Ježíše Krista bude Nevěště poukazovat k nebi a volat: „*Aj, Beránek Boží!*“ Tak to bude vycházet z jeho rtů. Bůh nám pomoz, abychom pro tuto blízko před námi stojící událost byli připraveni.

Zde raději přestanu.

Věříte? Proč se toto stalo? Rozumíte tomu teď lépe? Je to to Slovo, přátelé. Potřebovali jsme 5 a půl, skoro 6 hodin a hned skončíme. Bylo by toho ještě mnohem více k řečení, avšak Duch svatý vám to jistě během toho času hluboko vštípil, takže víte, o čem mluvím. Jsme v konečné době. Semena jsou zasetá. Pozdní déšť je v pojetí spadnout.

Myslete na to, velmi brzy se denominace semknou. Bude to neobyčejné. Sejdou se ve Světové radě církví, a potom zde taková církev, jako tato, nebude již moci působit – pokud to budou vědět. V tom čase se Ježíš objeví a ON ukáže, která je ta Nevěsta a která ne.

Myslete na to, křesťanští přátelé; já jsem člověk, mohu dělat chyby; avšak Bůh je Bůh a ON nemůže činit žádnou chybu. Všechna slova, jež jsou napsána, musí být naplněna. Tak to řekl Ježíš. Zde jsou věci v Písmu, jež se ještě musí naplnit, a tento bojkot, který přijde, je jedna z nich. Avšak dříve, než bude moci tento bojkot nastat, to znamená šelmy, musí být zaseto Semeno, aby Bůh mohl odtamtud vzít Církev. Rozumíte tomu nyní? Semeno musí být zaseto, denominační semeno, aby šelmě, římské církvi, byl postaven obraz; musí tu ale být i pravá Nevěsta.

My jsme pochopili, že takzvaná nevěsta byla zavržena. Adamova nevěsta odmítla rodit život. Ona přinesla smrt, a podle těla našeho jsme její produkt, neboť my všichni umíráme. Pohleďte na nás; vy to můžete vidět.

Nevěsta Jehovy zemřela; odloučil se od ní a vzal si lid z pohanů, který nosí Jeho jméno. Souhlasí to? Nevěsta nese Jeho jméno – tak, jako nějaká žena nese jméno svého muže. Co učinila? To stejné jako ty ostatní před ní; zorganizovala – znečistila se. Avšak v každé generaci, v každém probuzení vystoupil jeden prorok Boží – prorok je kazatel, pravý kazatel Slova, který zůstává v souladu se Slovem. Potom promluví probuzení, jímž jsou vyvolání vyvolení oné generace. Vzápětí to jde s nimi dolů, a Bůh jich nikdy více nepoužije. Vyzývám každého teologa, každého historika, aby mi jmenoval nějakou denominaci, která se potom ještě pozdvihla. Zemřela, když se stala denominací. Tu zůstala ležet.

Myslím na Dwight Moodyho a na Moodyho biblický institut, který je tak mrtvý jako půlnoc. Myslím na metodisty, letniční, presbyteriány, luterány, nazarény, svátostní poutníky; Bohem posvěcení muži vystoupili, Buddy Robinson a George Whitefield a všichni ti velcí posvěcení muži, kteří kázali evangelium. Jejich generace přijala Semeno, které bylo v jejich čase zaseto. Je to jako s obilím: nejdříve přijde lístek, potom stvol, potom klas a konečně zrno. Každý kazatel přinesl, vždy podle stadia vzrůstu Slovo pro ten dotýčný čas. Zvolání vyšlo a vyvolení příslušné generace byli shromážděni ode čtyř končin země. Skrze vyvolené byl stavěn dům živého Boha.

Touto službou musejí být správně zbroušeni, až by se opět děly tytéž skutky, které konal Ježíš. Neboť až ON opět přijde, musí na to Závěrečný Kámen správně pasovat. Vytržení nastane, a oni budou vzati a s nimi celé zbývající tělo. Ona vejde do nebe. Nebude to žádná denominace, přátelé, nýbrž Církev Slova Božího. Věříte tomu? Zde leží ještě několik kapesníků.

Já nevím, kam potom půjdu. Hledám jako i vy Boží vůli. Prál bych si, abych mohl v této kapli zůstat, ale není to možné. Existují tisíce, kteří jsou souzeni nečistým duchem; slyším jejich křik. Sotva mohu spát, slyším pláč malých dětí; vidím, jak matky procházejí se svými dětmi

modlitebními řadami. Vidím, jak jedna matka venku na dvoře přivívá svému dítěti vzduch a přikrývá je šátkem, aby je chránila před deštěm. Mé srdce pro ně krvácí.

Když, tato kaple byla stavěna, měl jsem v den, kdy základní kámen měl být položen, vidění. Vzpomínám si ještě na ono jitro. Napsal jsem je a položil do základního kamene. Znělo: „Toto není tvá kaple. Konej dílo evangelisty a vykonávej tu službu plně a cele.“ Miluji to. Miluji děti Boží, ať se kdekoli nalézají. Nevím, kam ON mě povede. Já to nevím; čekám. Čekám již po celý rok. Možná, že musím čekat dva roky, možná tři; já to nevím. Nevím, co mám činit jako příští. Čekám na to. Avšak já míním, že podle Písma bylo Slovo zaseto. Jako další spadne Duch.

Billy Graham může kázat všude. Oral Roberts a všichni ti Bohem posvěcení muži mohou všude kázat. Možná, že mě Pán pošle někam jinam, na jiné pole; v našem národě však, tak tomu věřím, se setba stala, a je zralá ke žni.

Jakmile Duch spadne a nastane mezi lidmi hnutí, denominace se semknou, tak jistě, jako že stojím zde na tom pódiu. Církev Boží bude vyhozena. Dovedou to tak daleko, že se sjednotí a vyhlásí bojkot nad každým, kdo k nim nebude náležet. Řím opanuje svět jen na jednu hodinu. Bude jen malou chvíli panovat. Nikoliv komunismus, nýbrž romanismus ovládne svět, ve spolupráci s protestanty, kteří se sjednotí v jednu denominaci, jeden druh církve (kostela), kterou Bůh zavrhl. Podle mého poznání Slova to tak je.

Miluji vás. Vážím si vás. Možná, že se od neděle za týden vrátím. Nyní jedu na Floridu, jak Pán dá. Zítra večer budu v Georgii. Mám tu i tam držet shromáždění. Povede-li to Pán tak, budu moci těm mnohým pozváním vyhovět. Bratr Borders mi před několika dny poslal listinu. Nejméně třicet, čtyřicet církví je ochotno spolupracovat. Zdá se ale, jako by mě Duch zdržoval. Já nevím, proč. Nevím proč. Modlete se tedy za mě; já se budu modlit za vás. Společně povstaňme. Kéž nám Bůh pomůže. Nechť není ani jednoho mezi vámi, který by to zmeškal, který by to propásl, až ten velký čas nastane.

Jsem obviněn z mnoha věcí, přátelé, a mnohým věcem jsem také dlužen. Jsem tak nedbalý, to souhlasí. Nevím, proč to tak je. Někdo mě nějak musí tlačit do rohu, než se pustím do boje. Nevím; je to můj způsob. Udělal jsem věci, které bych neměl dělat. Nestalo se to úmyslně; „vklouzl“ jsem do toho. Způsobuje to ve mně strach, protože poznávám tento den, den, v němž žijeme. Avšak nyní vidíte, co já věřím. Chtěl bych to slyšet od Boha, je-li to jen možné, dříve, než něco podniknu. Vůči Němu bych nechtěl selhat. Ve všem bych chtěl být v souladu s Ním. Modlete se, prosím, za mne.

Myslete na to: Řekl jsem vám pravdu. Děkuji vám, že jste od dnešního rána po celý den zde byli. Mnozí z vás podél stěn a v hale; nohy i chodidla vás bolí. Jiní jsou v autech, vaše baterie jsou skoro prázdné, protože posloucháte přes vaše rádio. Je to také nahráváno na zvukový pásek. Ti hoši tam to natočili; můžete dostat ty pásky.

Až je dostanete, pak je vezměte domů, zahluobejte se do toho s moudrostí a hleďte, co vám Pán zjeví. Milujete Jež? Kde je Teddy? Dříve, než se budeme modlit za tyto lidi, chtěl bych se za každého z vás modlit. Nyní bych rád zazpíval tu píseň a potom bratr Neville podá ta oznámení o bohoslužbách.

Miluji Jež, miluji Jež,

(Milujete Jeho Slovo? Pak milujete Jeho.)

Neboť ON mne miloval nejdříve...

Ó, jestliže pomyslím, že Bůh sám dal ten božský výklad! Pane, jsem si jist, když jsem to Slovo přinesl, že padne do těch, kteří jsou k tomu předurčení. Tvé Slovo je Pravda. Otče, je mi líto, že jsem tak často před Tebou selhal. Prosím Tě, odpusť mi. Já Tě také prosím, abys mému posluchačstvu, které tu je, i tomu, které tu není odpustil všechny jejich hříchy. Pane, náš Bože, my poznáváme, že jsme na konci cesty. Každé znamení je před námi. Jsem si jist, Pane, že všichni duchovně smýšlející pochopí, co jsem před málo minutami řekl. Modlím se za to, aby tomu rozuměli, Pane, neboť proto jsme zde.